

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1198/2006

af 27. juli 2006

om Den Europæiske Fiskerifond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EF-fiskerflådens udvikling skal reguleres, især i overensstemmelse med de afgørelser, som Rådet og Kommissionen skal træffe i henhold til kapitel II i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽⁴⁾.
- (2) Den fælles fiskeripolitikens mål bør være at sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og akvakulturen som led i en bæredygtig udvikling, idet der på en afbalanceret måde tages hensyn til de miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter.
- (3) Den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse, forvaltning og udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og akvakulturen og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter, for så vidt disse aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerifartøjer eller borgere i medlemsstaterne.

(4) I henhold til traktatens artikel 33, stk. 2, skal der tages hensyn til erhvervets særlige karakter, der følger af sektorens sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige områder der har med fiskeri at gøre.

(5) Den del af den fælles fiskeripolitik, der vedrører bæredygtig udvikling, har været integreret i strukturfondsbestemmelserne siden 1993. Den bør videreføres ved hjælp af Den Europæiske Fiskerifond (i det følgende benævnt »EFF«) inden for rammerne af en bæredygtig udvikling.

(6) Det væsentligste mål for denne forordning, nemlig den fælles fiskeripolitikens bestemmelser om bæredygtig udvikling, kan ikke i tilstrækkelig grad realiseres af medlemsstaterne på grund af strukturproblemerne i forbindelse med udviklingen af fiskeriet og de begrænsede finansielle midler, som medlemsstaterne har til rådighed i det udvidede EU, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan ved hjælp af flerårig finansiering af relevante prioriterede akser. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(7) Den fælles fiskeripolitik og dermed EFF skal omfatte Fællesskabets prioriterede mål for bæredygtig udvikling, som blev fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 og i Göteborg den 15. og 16. juni 2001.

(8) Ved programmeringen bør EFF koordineres med de øvrige fonde, der har med bæredygtig udvikling at gøre, og med strukturfondene og andre fællesskabsfonde.

⁽¹⁾ Udtalelse af 6.7.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 267 af 27.10.2005, s. 50. Udtalelse afgivet på grundlag af ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 31. Udtalelse afgivet på grundlag af ikke-obligatorisk høring.

⁽⁴⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

(9) EFF's virksomhed og de aktiviteter, den er med til at finansiere, bør være forenelige med de øvrige fællesskabspolitikker og i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

- (10) Fællesskabets indsats bør supplere medlemsstaternes indsats eller søge at støtte denne indsats. Partnerskabet bør styrkes for at sikre en betydelig værditilvækst. Dette partnerskab vedrører — under fuld hensyntagen til medlemsstaternes nationale bestemmelser og praksis — regionale, lokale og andre offentlige myndigheder samt andre relevante organer, herunder dem, som er ansvarlige for miljøet og for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer samt andre organer. Alle partnere bør inddrages i forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af bistanden.
- (11) I henhold til traktatens artikel 274 skal medlemsstaterne samarbejde med Kommissionen for at sikre, at principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes. Denne forordning fastsætter derfor betingelserne for, at Kommissionen kan udøve sine beføjelser med henblik på at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget.
- (12) For at EFF's aktiviteter kan blive effektive og gennemskuelige, bør medlemsstaternes og Fællesskabets ansvarsområder fastlægges helt præcist. Ansvarsområderne bør fastlægges for hver programmerings-, overvågnings-, evaluerings- og kontrolfase. Det bør primært være medlemsstaternes ansvar at iværksætte og kontrollere bistanden, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser.
- (13) I henhold til traktatens artikel 2 og 3 skal uligheder tilstræbes fjernet og ligestilling mellem mænd og kvinder fremmes.
- (14) Kommissionen bør efter en objektiv og gennemsigtig metode foretage en vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger med en overvejende koncentration omkring de områder, der er omfattet af konvergensmålet.
- (15) De disponible EFF-bevillinger bør indekseres med en fast procentsats med henblik på programmeringen.
- (16) For at øge EF-midlernes løftestangseffekt ved så vidt muligt at fremme anvendelsen af private finansieringskilder og for at tage større hensyn til projekternes rentabilitet bør støtten fra EFF diversificeres og støttesatserne differentieres for at fremme Fællesskabets interesser, tilskynde til anvendelse af en lang række forskellige finansieringskilder og begrænse tilskuddene fra EFF ved at tilskynde til anvendelse af passende støtteformer.
- (17) For at styrke den strategiske side af den fælles fiskeripolitik i tråd med Fællesskabets prioriteter for bæredygtig udvikling af fiskeriet og akvakulturen bør medlemsstaterne efter en dialog med Kommissionen vedtage en national strategiplan vedrørende alle relevante aspekter af den fælles fiskeripolitik.
- (18) For at imødekomme behovet for forenkling og decentralisering bør der gennemføres programmering og økonomisk forvaltning helt og holdent på det operationelle programs og de prioriterede aksers niveau, da programtillæg og EF-støtterammer afskaffes.
- (19) Programmeringssystemet bør forenkles. EFF's aktiviteter bør derfor udmøntes i et operationelt program pr. medlemsstat i overensstemmelse med dens nationale struktur. Programmeringen skal omfatte perioden fra 1. januar 2007 til 31. december 2013.
- (20) Rådets vedtagelse af flerårige genopretnings- og forvaltningsplaner er en absolut prioritet, og de bør ledsages af planer for justering af fiskeriindsatsen, der finansieres af EFF.
- (21) Hvis en fiskeriaftale mellem Fællesskabet og et tredjeland ikke forlænges, eller hvis der sker kraftig nedskæring i fiskerimulighederne i henhold til en international aftale eller anden ordning, bør der også indføres flerårige planer for forvaltning af fiskeriindsatsen med henblik på at tilpasse EF-fiskerflåden til de nye forhold.
- (22) Fiskeriindsatsen bør kunne justeres i forbindelse med medlemsstaternes eller Kommissionens vedtagelse af hasteforanstaltninger, jf. artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
- (23) Fiskeriindsatsen bør også kunne justeres i forbindelse med vedtagelse af nationale ordninger for udtagning af fartøjer som led i de forpligtelser, der er fastsat i artikel 11-16 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
- (24) EF-fiskerflådens størrelse bør justeres, så den bliver tilpasset de disponible ressourcer, som der er adgang til.
- (25) Der bør fastsættes bestemmelser for støtte til investeringer om bord, især for at tage hensyn til nødvendigheden af at omstrukturere EF-fiskerflåden, ved at der ydes støtte til fiskere og fartøjsejere til at udskifte motorer med nye motorer med samme eller mindre motoreffekt.

- (26) Der bør desuden fastsættes særlige bestemmelser for at tage hensyn til den særlige situation for kystfiskeri af mindre omfang.
- (27) I forbindelse med gennemførelsen af omstrukturering af EF-fiskerflåden er der behov for socioøkonomiske ledsageforanstaltninger.
- (28) Der bør fastsættes detaljerede regler for godtgørelser og kompensation til fiskere og ejere af fiskerfartøjer i tilfælde af midlertidigt ophør med fiskerivirksomhed.
- (29) Det er af vital betydning for fiskerisektoren, at der opnås en bæredygtig ligevægt mellem de akvatiske ressourcer og udnyttelsen af dem under hensyntagen til de miljømæssige virkninger. Der bør derfor vedtages passende foranstaltninger ikke blot for at beskytte fødekæden, men også for at tilgodese akvakulturen og forarbejdningsindustrien.
- (30) Der bør fastsættes nærmere regler for støtte til akvakultur, indlandsfiskeri, forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter, samtidig med at det sikres, at disse sektorer bevarer deres økonomiske levedygtighed. Der bør derfor opstilles et begrænset antal prioriterede mål for bistand og strukturstøtten bør rettes til akvakultur, indlandsfiskeri, forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter mod mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med prioritet til mikrovirksomheder og små virksomheder.
- (31) Foranstaltninger af almen interesse med et bredere sigte end de foranstaltninger, som sædvanligvis træffes af private virksomheder bør også støttes af EFF.
- (32) For at mindske den fælles fiskeripolitikens samfundsøkonomiske konsekvenser er det nødvendigt at indføre ledsageforanstaltninger i form af lokale udviklingsstrategier for bæredygtig udvikling af fiskeriområderne.
- (33) I betragtning af de mange forskellige forhold, der gør sig gældende, og de mange forskellige områder i hele Fællesskabet, bør politikken for udvikling af fiskeriområderne indgå i en integreret plan, der er baseret på en relevant områdestrategi og tilpasset de lokale forhold, ligesom den bør være så decentraliseret som muligt og bør begunstige lokale aktører og være baseret på lokalt forankrede tiltag, åbne mulighed for tiltag i mindre målestok, og sikre væsentlig deltagelse af aktører fra den private sektor.
- (34) EFF bør ved hjælp af teknisk bistand støtte evalueringer, undersøgelser og udveksling af erfaringer for at lette gennemførelsen af det operationelle program og fremme nyskabende metoder og fremgangsmåder med henblik på en enkel og gennemsigtig iværksættelse.
- (35) Medlemsstaternes iværksættelse af EFF's aktiviteter, som sker ved delt forvaltning, bør ske med tilstrækkelige garantier for de nærmere bestemmelser for og kvaliteten af iværksættelsen, resultaterne og evalueringen af aktiviteterne og forsvarlig økonomisk forvaltning og kontrol heraf.
- (36) Der bør gennemføres en bedre og grundigere evaluering, for at EFF's aktiviteter kan blive mere effektiv og få større gennemslagskraft. Medlemsstaternes og Kommissionens ansvarsområder og de bestemmelser, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig, bør derfor fastlægges.
- (37) For at sikre, at partnerskabet kommer til at fungere effektivt, og at Fællesskabets bistand fremmes på passende vis, bør der sørges for mest mulig information og offentlig omtale. De myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af bistanden, bør også være ansvarlige for dette aspekt og for at holde Kommissionen underrettet om de trufne foranstaltninger.
- (38) Der bør fastsættes lofter for de offentlige bidrag til hver aktivitet.
- (39) Det vil endvidere være hensigtsmæssigt at indføre lofter for EFF's bidrag i forbindelse med den samlede offentlige udgift for hver prioriteret akse.
- (40) Med henblik på en effektiv og korrekt gennemførelse bør det fastlægges, hvilke forpligtelser medlemsstaterne har i forbindelse med forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabsretten. Med hensyn til forvaltning og kontrol er det navnlig nødvendigt at opstille retningslinjer, efter hvilke medlemsstaterne forsikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.
- (41) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer tilfredsstillende. Med henblik herpå udpeges en forvaltningsmyndighed, en godkendelsesmyndighed og en revisionsmyndighed for hvert operationelt program, og deres ansvarsområder bør fastlægges. Disse ansvarsområder bør primært omfatte forsvarlig økonomisk gennemførelse, tilrettelæggelse af evaluering, godkendelse af udgifter, revision og overholdelse af fællesskabsretten. Kommissionen og de nationale myndigheder bør regelmæssigt mødes for at overvåge bistanden.

- (42) Det bør fastsættes, at overvågningsudvalget er en instans, der er udpeget af medlemsstaten for at sikre kvaliteten ved gennemførelsen af det operationelle program.
- (43) Indikatorer og rapporter om gennemførelsen er vigtige for overvågningen, og de bør fastlægges nærmere, så de på pålidelig måde kan afspejle forløb og kvalitet ved gennemførelsen af det operationelle program.
- (44) Der bør etableres et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om finanskontrol, uden at dette dog indskrænker Kommissionens beføjelser på dette område.
- (45) Reglerne og procedurerne for forpligtelser og betalinger bør forenkles, så man sikrer en jævn cash flow. Gennemførelsen af det operationelle program vil kunne fremskyndes, hvis der ydes en forfinansiering på 7 % af EFF's bidrag.
- (46) Ud over at suspendere betalinger, hvis der konstateres en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemerne, skal der være foranstaltninger, som tillader den anvisningsmyndigede ved delegation at standse betalingerne, hvor det er godtgjort, at der er et klart underskud med hensyn til sund forvaltning af disse systemer, eller som tillader Kommissionen at foretage fradrag i betalingerne, hvis den pågældende medlemsstat ikke har gennemført alle udestående foranstaltninger i en berigtiget handlingsplan.
- (47) For at sikre en forsvarlig forvaltning af Fællesskabets midler bør overslagene over og gennemførelsen af udgifterne forbedres. Medlemsstaterne bør derfor med regelmæssige mellemrum sende Kommissionen deres overslag over anvendelsen af Fællesskabets midler, og forsinkelser i den finansielle gennemførelse bør medføre, at forskuddet skal tilbagebetales, og at de budgetmæssige forpligtelser automatisk frigøres.
- (48) Afslutningsprocedurerne bør forenkles således, at de medlemsstater, der måtte ønske det, i overensstemmelse med en ordning, de vælger, delvis kan afslutte deres operationelle program for så vidt angår gennemførte aktiviteter. Der bør udarbejdes passende rammer herfor.
- (49) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ efter forvaltningsproceduren i afgørelsens artikel 4. I visse tilfælde kan det dog af hensyn til effektiviteten være, at den i afgørelsens artikel 3 fastsatte rådgivningsprocedure er den mest hensigtsmæssige.

- (50) Der bør fastsættes detaljerede overgangsbestemmelser, der skal forberede den nye programmering straks efter denne forordnings ikrafttrædelse, og som sikrer, at støtten til medlemsstaterne ikke afbrydes, mens man afventer vedtagelsen af det operationelle program —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG GENERELLE BESTEMMELSER OM STØTTE

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Fiskerifond (i det følgende benævnt »EFF«), og der fastsættes rammebestemmelser for Fællesskabets støtte til bæredygtig udvikling af fiskerisektoren, fiskeriområderne og indlandsfiskeriet.

Artikel 2

Geografisk anvendelsesområde

- Denne forordnings foranstaltninger gælder i hele Fællesskabet.
- Uanset stk. 1 udvælger medlemsstaterne på grundlag af kriterierne i artikel 43, stk. 3 og 4, de områder, der er berettiget til støtte til bæredygtig udvikling af fiskeriområder, jf. afsnit IV, kapitel IV, om bæredygtig udvikling af fiskeriområder.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

- »fiskerisektor«: den økonomiske sektor, der omfatter al produktion, forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter
- »fisker«: en person, der udøver erhvervsfiskeri om bord på et operationelt fiskerifartøj, jf. medlemsstatens regler herfor
- »fiskerifartøj«: et fartøj som omhandlet i artikel 3, litra c), i forordning (EF) nr. 2371/2002

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- d) »akvakultur«: opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer ved hjælp af metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for; organismerne forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdrætnings- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet
- e) »fiskeriområde«: et område med kyst eller søbred eller med damme eller en flodmunding, hvor en stor del af befolkningen er beskæftiget inden for fiskerisektoren
- f) »mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder«: mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾
- g) »operationelt program«: et dokument, der er udarbejdet af medlemsstaten og godkendt af Kommissionen, og som omfatter et sammenhængende sæt prioriterede akser, der skal løses med støtte fra EFF
- h) »programmering«: den tilrettelæggelse, beslutningstagning og finansiering, der finder sted i flere faser for over en flerårig periode at gennemføre Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats for at realisere EFF's prioriterede mål
- i) »prioriteret akse«: en af prioriteterne i et operationelt program, herunder en gruppe af foranstaltninger, der er sammenhængende og har specifikke målelige mål
- j) »foranstaltning«: et sæt aktiviteter til gennemførelse af en prioriteret akse
- k) »aktivitet«: et projekt, der udvælges efter kriterier fastlagt af overvågningsudvalget og gennemføres af en eller flere modtagere, hvilket gør det muligt at realisere målene inden for den prioriterede akse, det vedrører
- l) »modtager«: en fysisk eller juridisk person, som i sidste instans er modtager af den offentlige støtte
- m) »offentlige udgifter«: ethvert offentligt tilskud til finansiering af aktiviteter, der hidrører fra statens budget, regionale og lokale myndigheders budgetter, De Europæiske Fællesskabers budget og alle lignende udgifter. Ethvert tilskud til finansiering af aktiviteter, der hidrører fra offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentligretlige organer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾ betragtes som et offentligt tilskud
- n) »konvergensmål«: mål for foranstaltninger til fordel for de mindst udviklede medlemsstater og regioner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽³⁾
- o) »formål uden for konvergensmålet«: mål som omfatter de medlemsstater og regioner, der ikke er støtteberettigede ifølge konvergensmålet i litra n)
- p) »bemyndiget organ«: ethvert offentligt eller privat organ eller tjeneste, der handler under en forvaltnings- eller atterestingsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forhold til støttemodtagere, der gennemfører aktiviteter
- q) »uregelmæssighed«: enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget ved afholdelse af en uretmæssig udgift over det almindelige budget.

KAPITEL II

Mål og opgaver

Artikel 4

Mål

Formålet med støtten under EFF er at:

- a) støtte den fælles fiskeripolitik for at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes, og støtte akvakulturen, således at der tilvejebringes økonomisk, miljømæssig og social bæredygtighed
- b) fremme en bæredygtig balance mellem ressourcerne og EF-fiskerflådens fiskerikapacitet
- c) fremme en bæredygtig udvikling af indlandsfiskeriet
- d) styrke driftsstrukturernes konkurrenceevne og udviklingen af økonomisk levedygtige virksomheder i fiskerisektoren
- e) fremme beskyttelsen og styrkelsen af miljøet og naturressourcerne, hvor det vedrører fiskerisektoren

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

⁽³⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

- f) tilskynde til bæredygtig udvikling og forbedring af livskvaliteten i områder med aktiviteter i fiskerisektoren

Artikel 7

Statsstøtte

- g) fremme ligestilling mellem mænd og kvinder ved udviklingen af fiskerisektoren og fiskeriområderne.

1. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder for støtte, som medlemsstaterne yder til virksomheder i fiskerisektoren, jf. dog nærværende artikels stk. 2.

2. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for tilskud fra medlemsstaterne til aktiviteter, som medfinansieres af EFF, og som indgår i et operationelt program.

3. Nationale bestemmelser om offentlig finansiering ud over denne forordnings bestemmelser, jf. stk. 2, behandles som en helhed i henhold til stk. 1.

Artikel 5

Opgaver

EFF yder støtte til fiskerisektoren. De foranstaltninger, der iværksættes i henhold til denne forordning, skal bidrage til at nå de generelle mål i traktatens artikel 33 og de mål, der er opstillet som en del af den fælles fiskeripolitik. De ledsager og supplerer om nødvendigt de øvrige fællesskabsinstrumenter og -politikker.

Artikel 8

Partnerskab

KAPITEL III

Støtteprincipper

Artikel 6

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Støtten fra EFF skal supplere nationale, regionale og lokale foranstaltninger, der integrerer Fællesskabets prioriteter.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at der er sammenhæng mellem EFF's støtte og Fællesskabets politikker, prioriteter og aktiviteter, og at den supplerer Fællesskabets øvrige finansielle instrumenter. Denne sammenhæng og komplementaritet anføres navnlig i det operationelle program.

3. Aktiviteter, der finansieres af EFF, skal være i overensstemmelse med traktaten og retsakter udstedt i henhold til denne.

4. I overensstemmelse med deres respektive ansvar sikrer Kommissionen og medlemsstaterne samordningen af støtten fra EFF og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden og andre af Fællesskabets finansielle instrumenter.

5. De aktiviteter, der finansieres af EFF, må ikke medføre en forøgelse af fiskeriindsatsen.

1. EFF's mål forfølges i tæt samarbejde (i det følgende benævnt »partnerskab«) mellem Kommissionen og den enkelte medlemsstat. Medlemsstaterne tilrettelægger i overensstemmelse med gældende nationale regler og fremgangsmåder et partnerskab med de myndigheder og organer, som den udpeger, herunder bl.a.:

- de kompetente regionale og lokale myndigheder og andre offentlige myndigheder
- økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter
- ethvert andet relevant organ.

2. Medlemsstaterne sørger for en bred og effektiv inddragelse af alle relevante organer i overensstemmelse med nationale regler og fremgangsmåder under hensyn til behovet for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og bæredygtig udvikling ved integrering af miljøbeskyttelse og miljøforbedring.

3. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de enkelte partners respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser, som fastlagt i stk. 1.

4. Partnerskabet omfatter forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de operationelle programmer. Medlemsstaterne inddrager alle relevante partnere i de forskellige programmeringsfaser inden for den frist, der er fastsat for hver fase.

5. Hver medlemsstat gennemfører en høring om den nationale strategiplan efter de nærmere fastsatte ordninger, som den finder mest hensigtsmæssige.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

Artikel 9

Proportionalitet

1. Medlemsstaten bærer ansvaret for at gennemføre et operationelt program. Dette ansvar udøves på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats egne institutionelle ordninger og denne forordning.

2. De midler, som Kommissionen og medlemsstaterne tager i anvendelse, kan variere afhængigt af den samlede størrelse af de offentlige udgifter, der afsættes til det operationelle program. Midlerne kan især variere i forbindelse med evaluering, kontrol og Kommissionens deltagelse i det overvågningsudvalg, der er omhandlet i artikel 63, samt i forbindelse med de årlige rapporter om gennemførelsen af de operationelle programmer.

Artikel 10

Delt forvaltning

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til EFF, gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾, bortset fra den tekniske bistand, jf. artikel 46, stk. 1, i nærværende forordning, der gennemføres af Kommissionen ved direkte forvaltning.

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

2. Kommissionen udøver sine beføjelser til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget på følgende måder:

- a) Kommissionen kontrollerer, at der findes forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, og at de fungerer, jf. artikel 70 og 73.
- b) Kommissionen afbryder betalingsfristen eller suspenderer alle eller en del af udbetalingerne i henhold til artikel 88 og 89, såfremt de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvender enhver anden fornøden finansiell korrektion efter procedurene i artikel 98 og 99.
- c) Kommissionen kontrollerer tilbagebetalingen af forskud og frigør automatisk budgetmæssige forpligtelser i henhold til artikel 81, stk. 2, og artikel 90-94.

3. Bestemmelserne i afsnit II, anden del, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 gælder for støtte fra EFF.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Artikel 11

Ligestilling mellem mænd og kvinder

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet fremmes på EFF's forskellige gennemførelsesstadier, herunder udformnings-, iværksættelses-, overvågnings- og evalueringsstadiet.

Medlemsstaternes sørger for at fremme aktiviteter, som forbedrer kvinders rolle inden for fiskeriet.

KAPITEL IV

Finansiell ramme

Artikel 12

Midler og koncentration

1. De midler, der er til rådighed til forpligtelser fra EFF for perioden 2007-2013, andrager 3 849 mio. EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er vist i bilag I.

2. 0,8 % af de midler, der er omhandlet i stk. 1, afsættes til teknisk bistand for Kommissionen, jf. artikel 46, stk. 1.

3. Med henblik på programmering og efterfølgende opførelse i Den Europæiske Unions almindelige budget indekseres de beløb, der er omhandlet i stk. 1, med 2 % årligt.

4. De budgetmidler, der er omhandlet i stk. 1, men ikke afsat i henhold til stk. 2, fordeles således, at der opnås en betydelig koncentration i de regioner, der er støtteberettigede i henhold til konvergen målet.

Artikel 13

Maksimal overførsel

1. For at bidrage til målene om en rimelig koncentration af samhørighedsmidlerne på de mindst udviklede regioner og medlemsstater og om at mindske de gennemsnitlige uligheder i pr. capita-støtten som følge af udligning, skal den maksimale overførsel fra fondene omhandlet i stk. 2, til hver enkelt medlemsstat i henhold til nærværende forordning være som følger:

— for medlemsstater med en gennemsnitlig BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 på under 40 % af gennemsnittet i EU-25: 3,7893 % af BNP

— for medlemsstater med en gennemsnitlig BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 på mindst 40 %, men under 50 % af gennemsnittet i EU-25: 3,713 5 % af BNP

- for medlemsstater med en gennemsnitlig BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 på mindst 50 %, men under 55 % af gennemsnittet i EU-25: 3,6188 % af BNP
- for medlemsstater med en gennemsnitlig BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 på mindst 55 %, men under 60 % af gennemsnittet i EU-25: 3,5240 % af BNP
- for medlemsstater med en gennemsnitlig BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 på mindst 60 %, men under 65 % af gennemsnittet i EU-25: 3,4293 % af BNP
- for medlemsstater med en gennemsnitlig BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 på mindst 65 %, men under 70 % af gennemsnittet i EU-25: 3,3346 % af BNP
- for medlemsstater med en gennemsnitlig BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 på mindst 70 %, men under 75 % af gennemsnittet i EU-25: 3,2398 % af BNP
- derefter reduceres den maksimale overførsel med 0,09 procentpoint af BNP for hver stigning på 5 procentpoint i den gennemsnitlige BNI (KKS) pr. indbygger for 2001-2003 sammenlignet med gennemsnittet i EU-25.

2. De i stk. 1 omhandlede lofter omfatter de samlede årlige tildelinger til en medlemsstat fra EFF i henhold til denne forordning og fra EFRU, ESF og Samhørighedsfonden i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006, herunder EFRU-bidraget til finansiering af de grænseoverskridende aspekter ved det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og fra førtiltrædelsesinstrumentet, og fra den del af ELFUL, der stammer fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

3. Kommissionens beregninger af BNP baseres på de statistikker, der blev offentliggjort i april 2005. De enkelte medlemsstaters BNP-vækstrater for 2007-2013 ifølge Kommissionens prognose fra april 2005 anvendes særskilt for hver medlemsstat.

Artikel 14

De finansielle midlers fordeling

Kommissionen udarbejder en årlig vejledende fordeling for hver medlemsstat af de forpligtelsesbevillinger, der er til rådighed for programmeringsperioden 2007-2013, idet den andel, der bidrager til konvergensmålet, holdes adskilt, ud fra følgende objektive kriterier:

- a) fiskerisektorens størrelse i medlemsstaten

- b) behovet for justering af fiskeriindsatsen, og

- c) beskæftigelsen inden for fiskerisektoren

samtidig med at der tages hensyn til særlige situationer og behov og tidligere forpligtelsesbevillinger.

AFSNIT II

STRATEGISK TILGANG

KAPITEL I

National strategiplan

Artikel 15

National strategiplan

1. Medlemsstaterne vedtager efter passende samråd med partnerne en national strategiplan for fiskerisektoren og forelægger den for Kommissionen senest ved fremlæggelsen af det operationelle program.

Den nationale strategiplan skal gøres til genstand for en dialog mellem medlemsstaten og Kommissionen.

2. Den nationale strategiplan skal, hvor dette er relevant for medlemsstaten, indeholde en kort beskrivelse af alle aspekter af den fælles fiskeripolitik og angive de prioriterede akser og mål, et skøn over de nødvendige offentlige finansielle midler samt frister for planens gennemførelse, navnlig for så vidt angår strategien for:

- a) forvaltning og justering af EF-fiskerflåden og navnlig justering af fiskeriindsatsen og kapaciteten med hensyn til fiskeressourcernes udvikling, fremme af miljøvenlige fangstmetoder og en bæredygtig udvikling af fiskeriaktiviteterne
- b) en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren
- c) en bæredygtig udvikling af forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter
- d) en bæredygtig udvikling af indlandsfiskeriet
- e) en bæredygtig udvikling af fiskeriområderne, herunder de kriterier, som skal danne baggrund for udpegning af de prioriterede akser
- f) fiskerisektorens konkurrenceevne, herunder forbedring af dens struktur, organisation og arbejdsmiljø

g) bevarelse af de menneskelige ressourcer i fiskerisektoren, navnlig gennem opgradering af de faglige kvalifikationer, sikring af en bæredygtig beskæftigelse og styrkelse af kvinders stilling og rolle

h) beskyttelse og styrkelse af den del af vandmiljøet, der er relateret til fiskerisektoren.

3. Den nationale strategiplan skal desuden, hvor dette er relevant for medlemsstaten, indeholde yderligere passende oplysninger om de prioriterede akser og mål, et skøn over de nødvendige offentlige finansielle midler samt frister, navnlig for så vidt angår strategien for:

a) opfyldelse af kravene om inspektion og kontrol af fiskeriet samt indsamling af data og information om den fælles fiskeripolitik

b) fiskerivareforsyning og udvikling af fiskeriaktiviteter uden for Fællesskabets farvande.

KAPITEL II

Strategisk opfølgning

Artikel 16

Strategidebat

1. Kommissionen tilrettelægger inden den 31. december 2011 på grundlag af skriftlige oplysninger fra medlemsstaterne en debat med medlemsstaterne om indholdet og fremskridtene med gennemførelsen af de nationale strategiplaner med henblik på at fremme udvekslingen af bedste praksis blandt medlemsstaterne.

2. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget om resultaterne af den debat, der er omhandlet i stk. 1.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser om EFF

Artikel 17

Forberedelse og godkendelse af det operationelle program

1. Hver medlemsstat udarbejder et operationelt program for gennemførelsen af de politikker og prioriterede akser, som EFF skal være med til at finansiere. Det operationelle program skal hænge sammen med medlemsstatens nationale strategiplan.

2. EFF's aktiviteter omfatter ét enkelt operationelt program pr. medlemsstat i overensstemmelse med dens nationale struktur.

3. Medlemsstaten udarbejder sit operationelle program efter samråd med de regionale og lokale partnere, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter inden for fiskerisektoren samt alle andre relevante organer i overensstemmelse med sin nationale struktur og det i artikel 8 omhandlede partnerskab.

4. Medlemsstaten forelægger Kommissionen et forslag til et operationelt program med alle de i artikel 20 omhandlede dele i god tid, så det kan vedtages så hurtigt som muligt.

5. Kommissionen vurderer under hensyntagen til den forhåndsevaluering, der er omhandlet i artikel 48, det foreslåede operationelle program for at afgøre, om det bidrager til at nå de mål, der er fastlagt i artikel 4, de vejledende principper, der er fastlagt i artikel 19, og den relevante del af den nationale strategiplan.

Finder Kommissionen inden for to måneder efter modtagelsen af det foreslåede operationelle program, at programmet ikke hænger sammen med de mål, der er omhandlet i artikel 4, de vejledende principper, der er fastlagt i artikel 19, eller den relevante del af den nationale strategiplan, kan den anmode medlemsstaten om at meddele de nødvendige supplerende oplysninger og eventuelt tilpasse det foreslåede program.

6. Medlemsstaten forelægger derefter sit operationelle program for Kommissionen, som hurtigst muligt, dog højst fire måneder efter forelæggelsen, vedtager en afgørelse, hvori den godkender programmet.

Artikel 18

Varighed og ændring af det operationelle program

1. Det operationelle program omfatter perioden fra 1. januar 2007 til 31. december 2013.

2. Det operationelle program kan tages op til fornyet gennemgang, hvis der har været større vanskeligheder med at gennemføre det, eller hvis der er sket væsentlige strategiske ændringer, eller hvis der er forvaltningsmæssige årsager til det, og det revideres eventuelt for den resterende del af perioden på medlemsstatens eller Kommissionens initiativ, efter aftale med den berørte medlemsstat, efter godkendelse fra overvågningsudvalget, jf. artikel 63.

Ved ændringen tages der især hensyn til den mellemliggende evaluering, de årlige rapporter om gennemførelsen, den årlige gennemgang og den mellemliggende evaluering, jf. henholdsvis artikel 49, 67 og 69, samt væsentlige ændringer af den fælles fiskeripolitik.

3. Kommissionen træffer sin afgørelse om anmodninger om revision af det operationelle program så hurtigt som muligt, dog senest to måneder efter, at en medlemsstat har fremsat anmodningen, såfremt det ændrede operationelle programs indhold er i overensstemmelse med artikel 20. De nærmere regler fastsættes efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 19

Vejledende principper for det operationelle program

Under udarbejdelsen og gennemførelsen af det i artikel 17 omhandlede operationelle program tager medlemsstaterne hensyn til følgende vejledende principper:

- a) sammenhæng med principperne for den fælles fiskeripolitik og den nationale strategiplan for navnlig at opnå en stabil og varig balance mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder
- b) fremme af en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af økonomiske aktiviteter, arbejdspladser og menneskelige ressourcer samt beskyttelse og forbedring af miljøet
- c) en passende fordeling af de til rådighed værende finansielle midler mellem de prioriterede akser og navnlig, hvor det er relevant, et passende finansieringsniveau for aktiviteter, der henhører under afsnit IV, kapitel I (prioriteret akse 1: foranstaltninger med henblik på tilpasning af EF-fiskerflåden)
- d) fremme af de aktiviteter, der bidrager til Lissabon-strategien.

Der tilskyndes til aktiviteter, der sigter mod at fremme et bæredygtigt beskæftigelsesniveau i fiskerisektoren, navnlig ved at forbedre jobbenes kvalitet, skaffe unge adgang til erhvervet og stimulere innovationen i hele sektoren

- e) fremme af de aktiviteter, der bidrager til Göteborg-strategien, og navnlig af dem, der styrker miljødimensionen i fiskerisektoren.

Der tilskyndes til aktiviteter, der sigter mod at mindske indvirkningen af fiskerisektorens aktiviteter på miljøet og mod at fremme miljøvenlige produktionsmetoder

- f) forbedring af situationen for de menneskelige ressourcer i fiskerisektoren ved hjælp af aktiviteter, der sigter mod at opgradere og diversificere de faglige kvalifikationer, udvikle livslang læring og forbedre arbejdsvilkårene og sikkerheden

- g) tilskyndelse til aktiviteter med stor nytteværdi gennem udvikling af innovative kapaciteter, der medfører høje kvalitetsnormer og opfylder forbrugernes behov for fiskerivarer og akvakulturprodukter.

Der tilskyndes til aktiviteter, der fremmer gennemsigtigheden af miljøvenlige produktionsmetoder over for forbrugerne

- h) bidrage til en bedre forsyning og en bæredygtig udvikling af fællesskabsmarkedet for fiskerivarer og akvakulturprodukter
- i) fremme, i de forskellige faser af gennemførelsen af det operationelle program, af kønsbalancen i fiskerisektoren ved hjælp af aktiviteter, der navnlig sigter mod at mindske den kønsbaserede opdeling på arbejdsmarkedet
- j) fremme af en integreret bæredygtig udvikling af fiskeriområderne gennem fremme af det naturlige potentiale og forbedring af livskvaliteten
- k) forbedring, hvor det er relevant, af den institutionelle og administrative kapacitet med henblik på en god forvaltningspraksis i forbindelse med den fælles fiskeripolitik og en effektiv gennemførelse af det operationelle program.

Artikel 20

Det operationelle programs indhold

1. Det operationelle program skal omfatte følgende:
 - a) en sammenfatning af situationen på de støtteberettigede politikområder med hensyn til stærke og svage punkter
 - b) en beskrivelse af og en begrundelse for de valgte prioriterede akser under hensyntagen til den relevante del af den nationale strategiplan og de vejledende principper, der er fastlagt i artikel 19, samt den forventede virkning af den forhandsevaluering, der er omhandlet i artikel 48
 - c) særlige mål for hver enkelt prioriteret akse. Målene skal, hvis det er muligt, kvantificeres med et begrænset antal indikatorer under hensyn til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangspunktet og de særlige måls effektivitet fastsat for hver enkelt prioriteret akse
 - d) en kort beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger til gennemførelse af de prioriterede akser

e) oplysninger om, hvordan det komplementerer foranstaltningerne inden for rammerne af ELFUL, strukturfondene og Samhørighedsfonden, når det er relevant

AFSNIT IV

PRIORITEREDE AKSER

f) en finansieringsplan med to tabeller, der hver, hvis det er relevant, separat angiver, hvilke bevillinger der er afsat til konvergensmålet og til formål uden for konvergensmålet:

KAPITEL I

Prioriteret akse 1: foranstaltninger med henblik på tilpasning af EF-fiskerflåden

i) en tabel med en fordeling for hvert år af det samlede planlagte tilskud fra EFF

Artikel 21

Anvendelsesområde

ii) en tabel, som for hele programmeringsperioden og for hver enkelt prioriteret akse viser, hvilket fællesskabstilskud og hvilke nationale offentlige tilskud der planlægges tildelt, hvor stort et tilskud der tildeles fra EFF til hver prioriteret akse, og hvilket beløb der er forbeholdt teknisk bistand

Støtte fra EFF, der er målrettet mod tilpasning af EF-fiskerflåden, skal vedrøre følgende:

g) gennemførelsesbestemmelserne for det operationelle program, herunder:

a) offentlig støtte til ejere af fiskerfartøjer og fiskere, der berøres af planer for justering af fiskeriindsatsen, hvis disse indgår i følgende:

i) medlemsstatens udpegning af de enheder, der er omhandlet i artikel 58

i) genopretningsplaner som omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002

ii) en beskrivelse af evaluerings- og overvågningssystemerne og overvågningsudvalgets sammensætning, jf. artikel 63

ii) hasteforanstaltninger som omhandlet i artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2371/2002

iii) oplysning om, hvilket kompetent organ der skal modtage betalinger fra Kommissionen, og om, hvilket eller hvilke organer der har ansvaret for betalinger til støttemodtagerne

iii) det forhold, at en fiskeriaftale mellem Fællesskabet og et tredjeland ikke er blevet forlænget, eller at fiskerimulighederne er blevet kraftigt nedskåret i henhold til en international aftale eller en anden ordning

iv) fastsættelse af procedurer for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation, der sikrer deres gennemsigtighed

iv) forvaltningsplaner som omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002

v) elementer til sikring af oplysning om og offentlig omtale af det operationelle program som omhandlet i artikel 51

v) foranstaltninger som omhandlet i artikel 9 og 10 i forordning (EF) nr. 2371/2002

vi) en beskrivelse af de procedurer for udveksling af elektroniske data, som Kommissionen og medlemsstaten har aftalt for at overholde de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i denne forordning.

vi) nationale ordninger for udtagning af fartøjer som led i de forpligtelser, der er fastsat i artikel 11-16 i forordning (EF) nr. 2371/2002 vedrørende justering af EF-fiskerflådens fiskerikapacitet

h) oplysning om anvendelsen af artikel 8.

b) offentlig støtte til midlertidigt ophør som omhandlet i artikel 24, stk. 1, nr. vii)

2. For hver af de prioriterede akser, der er omhandlet i afsnit IV, fastsætter medlemsstaterne i det operationelle program betingelserne og procedurerne for deres anvendelse. I programmet angives det tydeligt, hvad der er formålet med de enkelte planlagte prioriterede akser.

c) investeringer om bord på fiskerfartøjer og selektivitet i henhold til artikel 25

d) offentlig støtte til kystfiskeri af mindre omfang i henhold til artikel 26

- e) socioøkonomisk kompensation i forbindelse med forvaltning af EF-fiskerflåden i henhold til artikel 27
- f) offentlig støtte som led i rednings- og omstrukturingsplaner i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁾.
- c) genanvendelse af dem til at danne kunstige rev. Medlemsstaterne sørger for, at der inden sådanne aktiviteter foretages en miljøkonsekvensundersøgelse, og at de bidrager til målene i artikel 38, stk. 2, litra a).

Den offentlige støtte til endeligt ophør af fiskeri betales til ejerne af fiskerfartøjerne på grundlag af fartøjets fiskerikapacitet og eventuelt den dermed forbundne fiskerilicens.

Artikel 22

Indhold af planerne for justering af fiskeriindsatsen

1. Medlemsstaterne fastlægger i den nationale strategiplan deres politik for justering af fiskeriindsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2371/2002. Finansieringen af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. i), skal gives prioritet.

2. Planerne for justering af fiskeriindsatsen kan omfatte alle de relevante foranstaltninger i dette kapitel.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. i), ii) og iv), vedtager medlemsstaterne planerne for justering af fiskeriindsatsen senest seks måneder efter, at Rådet eller Kommissionen har truffet afgørelse.

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. iii), vedtager medlemsstaterne planerne for justering af fiskeriindsatsen for de berørte fiskerfartøjer og fiskere senest seks måneder efter at være blevet underrettet af Kommissionen.

4. Hvert år giver medlemsstaterne i de årlige og endelige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 67, meddelelse om de resultater, de har opnået i forbindelse med gennemførelsen af deres planer for justering af fiskeriindsatsen. Resultaterne måles ved hjælp af relevante indikatorer, som er fastsat i de operationelle programmer.

Artikel 23

Offentlig støtte til endeligt ophør af fiskerivirksomhed

1. EFF bidrager til at finansiere fiskerfartøjers endelige ophør med fiskerivirksomhed, hvis dette ophør sker som led i en plan for justering af fiskeriindsatsen som omhandlet i artikel 21, litra a). Som fiskerfartøjers endelige ophør med fiskerivirksomhed betragtes kun

a) ophugning af fiskerfartøjer

b) genanvendelse af dem under en medlemsstats flag og registrering i Fællesskabet til andre formål end fiskeri

⁽¹⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

2. Fartøjers endelige ophør med fiskerivirksomhed programmeres som nationale ordninger for udtagning af fiskerfartøjer af højst to års varighed fra datoen for deres ikrafttræden.

3. For at lette gennemførelsen af planerne for justering af fiskeriindsatsen kan medlemsstaterne udskrive offentlige udbud eller forslagsindkaldelser.

Medlemsstaterne kan også fastsætte den offentlige støttes størrelse under hensyntagen til den bedste omkostningseffektivitet på grundlag af objektive kriterier som f.eks.:

a) fiskerfartøjets pris på det nationale marked eller dets forsikringsværdi

b) fiskerfartøjets omsætning

c) fiskerfartøjets alder og tonnage udtrykt i BT eller motoreffekt udtrykt i kW.

Artikel 24

Offentlig støtte til midlertidigt ophør af fiskerivirksomhed

1. EFF kan i perioden 2007-2013 bidrage til finansiering af støtteforanstaltninger for midlertidigt ophør med fiskerivirksomhed til fiskere og ejere af fiskerfartøjer for en periode på højst:

i) tolv måneder, som kan forlænges med endnu tolv måneder i forbindelse med de planer for justering af fiskeriindsatsen, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. i)

ii) tre måneder, hvis det drejer sig om hasteforanstaltninger truffet af medlemsstaterne som omhandlet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2371/2002 i forbindelse med de planer for justering af fiskeriindsatsen, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. ii)

- iii) seks måneder, hvis det drejer sig om hasteforanstaltninger truffet af Kommissionen som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 2371/2002 i forbindelse med de planer for justering af fiskeriindsatsen, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. ii)
- iv) seks måneder, som kan forlænges med op til yderligere seks måneder i forbindelse med de planer for justering af fiskeriindsatsen, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. iii)
- v) otte måneder i forbindelse med de planer for justering af fiskeriindsatsen, der er omhandlet i artikel 21, litra a), nr. iv), og forvaltningsplaner vedtaget på nationalt plan inden for rammerne af Fællesskabets bevarelsesforanstaltninger, såfremt sådanne planer fastsætter en gradvis reduktion af fiskeriindsatsen
- vi) tre måneder i forbindelse med de rednings- og omstrukturingsplaner, der er omhandlet i artikel 21, litra f), i den periode, hvor motorerne udskiftes
- vii) seks måneder i tilfælde af en naturkatastrofe, lukning af fiskeriet besluttet af medlemsstaterne af hensyn til folkesundheden eller en anden usædvanlig begivenhed, der ikke skyldes ressourcebevarende foranstaltninger.

2. Det finansielle tilskud fra EFF til foranstaltningerne i stk. 1, nr. i)-vi), for hver medlemsstat for hele perioden 2007-2013 må ikke overstige den højeste af følgende to tærskler: 1 mio. EUR eller 6 % af Fællesskabets finansielle støtte til sektoren i den pågældende medlemsstat.

Disse tærskler kan dog fraviges efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

3. Der kan ikke ydes godtgørelser eller anden støtte i henhold til denne forordning for tilbagevendende sæsonbestemt indstilling af fiskeriet.

Artikel 25

Investeringer om bord på fiskerfartøjer og selektivitet

1. EFF kan kun bidrage til finansiering af udstyr og til modernisering af fiskerfartøjer på fem år eller derover på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og i henhold til bestemmelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. 2371/2002.

2. Sådanne investeringer kan vedrøre forbedring af sikkerheden om bord, arbejdsforholdene, hygiejnen, produktkvaliteten, energieffektiviteten og selektiviteten, forudsat at det ikke øger fartøjernes fiskerikapacitet.

Der ydes ikke støtte til bygning af fiskerfartøjer eller til udvidelse af lastrum.

3. EFF kan bidrage til én udskiftning af motoren pr. fartøj på følgende betingelser:

- a) for fartøjer som defineret i artikel 26, stk. 1: den nye motor har samme effekt som den gamle eller lavere effekt
- b) for andre end de i litra a) omhandlede fartøjer med en længde overalt på op til 24 m: den nye motor har mindst 20 % lavere effekt end den gamle
- c) for trawlere med en længde overalt på over 24 m: den nye motor har mindst 20 % lavere effekt end den gamle, fartøjet er omfattet af en rednings- og omstrukturingsplan som omhandlet i artikel 21, litra f), og det går over til en mindre brændstofkrævende fangstmetode.

4. Den motoreffektreduktion, der er omhandlet i stk. 3, litra b) og c), kan opnås af en gruppe fartøjer for hver af de fartøjskategorier, der er omhandlet i nærværende stykkes litra b) og c).

5. Betingelserne for gennemførelse af aktiviteterne fastsat i stk. 4, kan fastsættes efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

6. EFF kan bidrage til finansiering af udstyr og modernisering:

- a) der gør det muligt at opbevare fangster om bord, som det ikke længere er tilladt at genudsætte
- b) der indgår i projekter, som omfatter forberedelse eller afprøvning af nye tekniske foranstaltninger for en begrænset periode, som skal fastsættes af Rådet eller Kommissionen
- c) der reducerer fiskeriets indvirkning på ikke-kommercielle arter
- d) der reducerer fiskeriets indvirkning på økosystemer og havbunden
- e) der skal beskytte fangster og redskaber mod vilde prædatorer, bl.a. gennem ændring af det materiale, som dele af fiskeredskaberne er fremstillet af, forudsat at dette ikke øger fiskeriindsatsen eller undergraver fiskeredskabernes selektivitet, og at alle relevante foranstaltninger træffes for at undgå at skade prædatorerne fysisk.

7. EFF kan bidrage til finansiering af investeringer, der skal gøre fiskeredskaberne mere selektive, herunder op til to udskiftninger af fiskeredskaber i hele perioden 2007-2013, forudsat at

- a) det pågældende fiskerfartøj er omfattet af en plan for justering af fiskeriindsatsen som omhandlet i artikel 21, litra a), nr. i), ændrer sin fangstmetode og forlader det pågældende fiskeri for at overgå til et andet fiskeri, hvor ressourcetilstanden gør det muligt at fiske,

eller

- b) de nye redskaber er mere selektive og opfylder anerkendte miljøkriterier og -regler, som er mere vidtrækkende end de gældende forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

8. EFF kan bidrage til finansiering af den første udskiftning af fiskeredskaber

- a) for at sikre overholdelse af nye tekniske krav til selektivitet i fællesskabsretten. Der kan ydes støtte indtil den dato, hvor kravene bliver obligatoriske, eller undtagelsesvis i en kort periode efter den pågældende dato, som kan fastsættes i den berørte fællesskabsret
- b) for at reducere fiskeriets indvirkning på ikke-kommercielle arter.

Artikel 26

Kystfiskeri af mindre omfang

1. Ved anvendelsen af denne artikel forstås ved »kystfiskeri af mindre omfang« fiskeri, der udøves af fartøjer med en længde overalt på under 12 m, såfremt disse ikke anvender trukne redskaber som anført i skema 3 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister ⁽¹⁾.

2. Hvis EFF yder støtte til finansiering af foranstaltninger i henhold til artikel 25 til fordel for kystfiskeri af mindre omfang, kan den sats for private tilskud, der er anført i gruppe 2 i skemaet i bilag II, nedsættes med 20 procentpoint.

3. EFF kan bidrage til finansiering af de socioøkonomiske foranstaltninger i artikel 27 til fordel for kystfiskeri af mindre omfang.

4. EFF kan bidrage til betaling af præmier til fiskere og ejere af fiskerfartøjer, der er beskæftiget med kystfiskeri af mindre omfang:

- a) for at forbedre forvaltningen og kontrollen af betingelserne for adgang til bestemte fiskeriområder
- b) for at fremme tilrettelæggelsen af produktions-, forarbejdnings- og afsætningskæden for fiskerivarer
- c) for at tilskynde til frivillige tiltag, der går ud på at reducere fiskeriindsatsen for at bevare ressourcerne
- d) for at tilskynde til anvendelse af teknologiske innovationer (mere selektive fangstmetoder, der er mere vidtgående end eksisterende forpligtelser i fællesskabslovgivningen, eller innovationer for at beskytte redskaber og fangster mod prædatorer), som ikke øger fiskeriindsatsen
- e) for at forbedre faglige kvalifikationer og sikkerhedsuddannelsen.

Artikel 27

Socioøkonomisk kompensation i forbindelse med forvaltning af EF-fiskerflåden

1. EFF kan bidrage til finansiering af følgende socioøkonomiske foranstaltninger, som medlemsstaterne foreslår for fiskere, der berøres af udviklingen inden for fiskeriet:

- a) diversificering af aktiviteterne, så der skabes alternative beskæftigelsesmuligheder for fiskere
- b) opgradering af de faglige kvalifikationer, navnlig hos unge fiskere
- c) planer for omskoling til jobmuligheder uden for havfiskeri
- d) tidlig afgang fra fiskeriet, herunder førtidspensionering
- e) engangskompensation til fiskere, som har arbejdet om bord på et fartøj i mindst 12 måneder som fiskere, forudsat at det fiskerfartøj, på hvilket modtagerne har arbejdet, er omfattet af endeligt ophør, jf. artikel 23. Denne kompensation skal tilbagebetales pro rata temporis, hvis modtagerne vender tilbage som fiskere inden for et tidsrum på mindre end ét år efter modtagelsen.

⁽¹⁾ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25.

2. EFF kan yde individuelle præmier til fiskere under 40 år, som kan godtgøre, at de har arbejdet mindst fem år som fiskere eller har en tilsvarende erhvervsuddannelse, og som for første gang erhverver delvis eller fuld ejendomsret til et fiskerfartøj udstyret til havfiskeri, der har en længde overalt på under 24 m, og er på mellem 5 og 30 år.

3. Præmien må ikke overstige 15 % af omkostningerne til erhvervelsen af ejendomsretten eller overstige 50 000 EUR.

4. Betingelserne i henhold til stk. 1, litra e), og stk. 2, kan ændres efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

KAPITEL II

Prioriteret akse 2: akvakultur, indlandsfiskeri, forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter

Artikel 28

Anvendelsesområde for intervention i akvakulturproduktion

1. Støtte, der er målrettet mod akvakulturproduktion, kan ydes til følgende:

- a) foranstaltninger til produktive investeringer i akvakultur
- b) miljøvenlige akvakulturforanstaltninger
- c) folkesundhedsforanstaltninger
- d) dyresundhedsforanstaltninger.

2. Overdragelse af ejendomsretten til en virksomhed er ikke berettiget til fællesskabsstøtte.

3. Støtte i henhold til stk. 1 kan bidrage til livslang læring.

4. Foretages der aktiviteter som omhandlet i artikel 29, 31 og 32 for at garantere overholdelse af standarder for miljø, menneskers og dyrs sundhed, hygiejne eller dyrevelfærd i henhold til fællesskabslovgivningen, kan der ydes støtte indtil det tidspunkt, hvor standarderne bliver obligatoriske for virksomhederne.

5. Medlemsstaterne skal sørge for, at der findes passende mekanismer til at undgå uheldige virkninger, specielt risikoen for overskydende produktionskapacitet eller uheldig indvirkning på bevarelsen af fiskeressourcerne.

6. Der ydes kun støtte til de aktiviteter, der er omhandlet i bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, såfremt der er forelagt de oplysninger, som kræves i nævnte direktivs bilag IV.

Artikel 29

Foranstaltninger til produktive investeringer i akvakultur

1. EFF kan yde støtte til investeringer inden for opførelse, udvidelse, udrustning og modernisering af produktionsanlæg særligt med henblik på at forbedre arbejdsvilkårene, hygiejnen, folke- og dyresundheden og produktkvaliteten, reducere de negative konsekvenser eller styrke de positive virkninger for miljøet. Investeringerne skal bidrage til et eller flere af følgende mål:

- a) omlægning til nye arter og produktion af arter med gode afsætningsudsigter
 - b) gennemførelse af akvakulturmetoder, der i betragtelig grad reducerer de negative konsekvenser eller styrker de positive virkninger for miljøet sammenholdt med de metoder, der normalt anvendes inden for akvakultursektoren
 - c) støtte til traditionelle akvakulturaktiviteter, som er vigtige for at bevare og udvikle både den økonomiske og sociale struktur og miljøet
 - d) støtte til indkøb af udstyr, der skal beskytte anlæggene mod vilde prædatorer
 - e) forbedring af arbejds- og sikkerhedsforhold for personer beskæftiget med akvakultur.
2. Investeringsstøtten begrænses til:
- a) mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder
 - b) virksomheder som ikke er omfattet af definitionen i artikel 3, litra f), med færre end 750 ansatte eller med en omsætning på under 200 mio. EUR.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

3. Uanset stk. 2 kan der ydes støtte til alle virksomheder i regionerne i EU's yderste periferi og på perifere græske øer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at mikrovirksomheder og små virksomheder gives prioritet.

Artikel 30

Miljøvenlige akvakulturforanstaltninger

1. EFF kan bidrage til ydelsen af kompensation for anvendelse af akvakulturproduktionsmetoder, som er med til at beskytte og forbedre miljøet og bevare naturen.

2. Formålet med støtten er at fremme:

- a) akvakulturformer, der omfatter beskyttelse og styrkelse af miljøet, naturressourcerne og den genetiske diversitet samt forvaltning af landskabet og traditionelle kendetegn i akvakulturområder
- b) deltagelse i den fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision, som blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁾
- c) økologisk akvakultur, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽²⁾
- d) bæredygtig akvakultur, som er forenelig med særlige miljøbegrænsninger som følge af udpegelsen af Natura 2000-områder i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽³⁾.

3. For at modtage kompensation i henhold til denne artikel skal modtagerne heraf forpligte sig til i mindst fem år at anvende miljøvenlige akvakulturforanstaltninger, der er mere vidtgående end anvendelse af normal god akvakulturpraksis. For så vidt angår støtte ydet i henhold til stk. 2, litra a), skal de miljøvenlige fordele ved sådanne akvakulturforanstaltninger påvises ved en forhåndsanalyse, der skal gennemføres af kompetente organer, som medlemsstaten har udpeget.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 196/2006 (EUT L 32 af 4.2.2006, s. 4).

⁽²⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) 780/2006 (EUT L 137 af 25.5.2006, s. 9).

⁽³⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

4. Medlemsstaterne beregner kompensationerne på grundlag af et eller flere af følgende kriterier:

- a) indkomsttab
- b) ekstraudgifter, der kan opstå som følge af anvendelsen af miljøvenlige akvakulturmetoder
- c) behovet for at yde støtte til gennemførelse af projektet
- d) særlige ulemper eller investeringsudgifter for enheder inden for eller nær Natura 2000-områder.

5. Der ydes en engangskompensation:

- a) i henhold til stk. 2, litra a), på grundlag af et maksimumsbeløb pr. hektar af virksomhedens areal, som miljøvenlige akvakulturforanstaltninger finder anvendelse på
- b) i henhold til stk. 2, litra c), for en periode på højst to år i den periode, hvor virksomheden omstilles til økologisk produktion
- c) i henhold til stk. 2, litra d), for en periode på højst to år, der ligger efter datoen for afgørelsen om oprettelse af Natura 2000-området og kun for akvakulturenheder, der eksisterede før denne afgørelse.

Artikel 31

Folkesundhedsforanstaltninger

EFF kan yde kompensation til bløddyrsopdrættere for midlertidigt ophør med høst af opdrættede bløddyr. Der kan, hvis kontaminering af bløddyr som følge af spredning af toksisk plankton eller forekomst af biotoksinholdigt plankton medfører, at høsten af hensyn til folkesundheden indstilles, ydes kompensation:

— i mere end fire måneder i træk,

eller

— hvis tabet som følge af indstillingen af høsten beløber sig til mere end 35 % af den pågældende virksomheds årsomsætning beregnet på grundlag af virksomhedens gennemsnitsomsætning i de foregående tre år.

Der kan højst ydes kompensation i 12 måneder i hele programmeringsperioden.

Artikel 32

Dyresundhedsforanstaltninger

EFF kan bidrage til finansiering af kontrol med og eliminering af sygdomme inden for akvakultur i henhold til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾.

Artikel 33

Indlandsfiskeri

1. Ved »indlandsfiskeri« forstår i denne artikel fiskeri udført i kommercielt øjemed af fartøjer, der udelukkende fisker i indre farvande eller ved andre anordninger, der anvendes i forbindelse med isfiskeri.

2. Støtte til indlandsfiskeri kan omfatte investeringer til opførelse, udvidelse, udrustning og modernisering af faciliteter til indlandsfiskeri med henblik på at forbedre sikkerheden, arbejdsvilkårene, hygiejnen og produktkvaliteten, folke- og dyresundheden eller at reducere de negative konsekvenser eller styrke de positive virkninger for miljøet.

Investeringerne om bord på fartøjerne kan støttes efter de relevante bestemmelser i artikel 25.

3. EFF kan støtte ombygning af fartøjer, der anvendes i indlandsfiskeri, til andet end fiskeri. De nationale myndigheder træffer passende foranstaltninger til at sikre, at fartøjer, der modtager støtte fra EFF i henhold til dette stykke, ikke vender tilbage til fiskeriet.

4. Hvis der i en fællesskabsretsakt er fastsat foranstaltninger til artsgenopretning i indre farvande, kan EFF yde støtte til foranstaltninger til midlertidigt ophør med fiskeri i indre farvande for fiskere og ejere af fiskerifartøjer, der udelukkende opererer i indre farvande. Støtten begrænses til højst 12 måneder i hele programmeringsperioden og for de pågældende fartøjer.

5. Overdragelse af ejendomsretten til en virksomhed er ikke berettiget til fællesskabsstøtte.

6. Med forbehold af stk. 3 og 4 er endeligt eller midlertidigt ophør af fiskeri og bygning af fartøjer til fiskeri i indre farvande ikke støtteberettiget.

7. Investeringer er ikke støtteberettiget, hvis der er risiko for, at de bringer balancen mellem fiskerflådens størrelse og de fiskeressourcer, der er til rådighed, i fare.

8. Forvaltningsmyndigheden træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fartøjer, der modtager støtte fra EFF i henhold til denne artikel, fortsat udelukkende fisker i indre farvande.

Artikel 34

Investeringer i forarbejdning og afsætning

1. EFF kan støtte investeringer i forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter.

2. Overdragelse af ejendomsretten til en virksomhed er ikke berettiget til fællesskabsstøtte.

3. EFF kan også støtte livslang læring.

4. Investeringer er ikke berettiget til støtte, hvis de vedrører fiskerivarer og akvakulturprodukter, som er bestemt til at blive anvendt og forarbejdet til andre formål end konsum, medmindre investeringerne udelukkende vedrører behandling, forarbejdning og afsætning af affald fra fiskerivarer og akvakulturprodukter.

5. Foretages der aktiviteter for at garantere overholdelse af standarder for miljø, menneskers og dyrs sundhed, hygiejne eller dyrevelfærd i henhold til fællesskabslovgivningen, kan der ydes støtte, indtil det tidspunkt, hvor standarderne bliver obligatoriske for virksomhederne.

Artikel 35

Støtteberettigede foranstaltninger inden for forarbejdning og afsætning

1. EFF kan yde støtte ved opførelse, udvidelse, udrustning og modernisering af virksomheder, for så vidt der navnlig sigtes mod at gennemføre et eller flere af følgende mål:

- a) forbedring af arbejdsvilkårene
- b) forbedring og overvågning af sundheds- og hygiejneforholdene samt produktkvaliteten
- c) fremstilling af høj kvalitetsprodukter til nichemarkeder
- d) mindskelse af de negative konsekvenser for miljøet

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).

- e) større anvendelse af mindre udnyttede arter, biprodukter og affald
- f) fremstilling eller afsætning af nye produkter ved anvendelse af ny teknologi eller udvikling af innovative produktionsmetoder
- g) afsætning af produkter, der hovedsagelig stammer fra lokale landinger og akvakultur.

2. Investeringerne skal først og fremmest tage sigte på at fremme bæredygtig beskæftigelse inden for fiskerisektoren.

3. Investeringsstøtten begrænses til:

- a) mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder
- b) virksomheder som ikke er omfattet af artikel 3, litra f), med færre end 750 ansatte eller med en omsætning på under 200 mio. EUR.

4. Uanset stk. 3 kan der ydes støtte til alle virksomheder i regionerne i EU's yderste periferi og på perifere græske øer.

5. Medlemsstaterne sikrer, at mikrovirksomheder og små virksomheder gives prioritet.

6. Der ydes ikke fællesskabsstøtte til investeringer i detailhandelen.

KAPITEL III

Prioriteret akse 3: foranstaltninger af fælles interesse

Artikel 36

Anvendelsesområde

1. EFF kan støtte foranstaltninger af fælles interesse med et bredere anvendelsesområde end foranstaltninger, som private virksomheder normalt træffer, og som bidrager til at gennemføre den fælles fiskeripolitikens mål.

2. Sådanne foranstaltninger kan omfatte:

- a) kollektive aktioner
- b) beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna og flora
- c) fiskerihavne, landingssteder og nødhavne
- d) udvikling af nye markeder og forbrugerkampagner

e) pilotprojekter

f) ombygning af fiskerfartøjer med henblik på anvendelse til andre formål.

Artikel 37

Kollektive aktioner

EFF kan støtte foranstaltninger af fælles interesse, som gennemføres med aktiv deltagelse af operatørerne selv eller organisationer, der handler på producenterens vegne, eller andre organisationer, medlemsstaten har anerkendt, for så vidt foranstaltningerne især har til formål at:

- a) bidrage bæredygtigt til bedre forvaltning eller bevarelse af ressourcerne
- b) fremme selektive fiskerimetoder eller fiskeredskaber og nedbringelse af bifangster
- c) fjerne mistede fangstredskaber fra havbunden for at bekæmpe spøgelsesfiskeri
- d) forbedre arbejdsvilkårene og sikkerheden
- e) bidrage til at skabe åbenhed på markederne for fiskerivarer og akvakulturprodukter, herunder sporbarhed
- f) forbedre kvalitet og fødevarerikkerhed
- g) udvikle, omstrukturere eller forbedre akvakulturanlæg
- h) foretage investeringer vedrørende produktions-, forarbejdnings- eller afsætningsudstyr og infrastruktur, herunder til affaldsbehandling
- i) opgradere de faglige kvalifikationer eller udvikle nye uddannelsesmetoder og -værktøjer
- j) fremme partnerskab mellem forskere og operatører inden for fiskerisektoren
- k) oprette netværk og udveksle oplysninger og bedste praksis mellem organisationer til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og andre interessenter
- l) bidrage til at nå målene for kystfiskeri med mindre fartøjer som omhandlet i artikel 26, stk. 4, i denne forordning

- m) forbedre forvaltningen og kontrollen af betingelserne for adgang til fiskeriområder, især ved udarbejdelse af lokale forvaltningsplaner godkendt af de kompetente nationale myndigheder
- n) oprette producentorganisationer anerkendt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽¹⁾ og muliggøre omstrukturering af disse samt gennemførelse af deres planer om kvalitetsforbedring
- o) udføre feasibility-undersøgelser i forbindelse med fremme af partnerskaber med tredjelande i fiskerisektoren.

Støtte i henhold til litra n) ydes i højst tre år efter datoen for anerkendelsen eller datoen for afgørelsen om omstrukturering af producentorganisationen og skal være gradvis faldende i denne treårsperiode.

Artikel 38

Foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna og flora

1. EFF kan støtte foranstaltninger af fælles interesse, der skal beskytte og udvikle den akvatiske fauna og flora, samtidig med at vandmiljøet forbedres.
2. Sådanne foranstaltninger skal vedrøre:
- a) bygning eller etablering af faste eller mobile anlæg med henblik på at beskytte og udvikle den akvatiske fauna og flora,
- eller
- b) genoprettelse af indre vandveje, herunder vandrende arters gydepladser og vandringsveje,
- eller
- c) beskyttelse og forbedring af miljøet inden for rammerne af Natura 2000, hvis foranstaltningerne direkte vedrører fiskeriaktiviteter, bortset fra driftsomkostninger.

Direkte udsætning er dog ikke støtteberettiget, medmindre det udtrykkeligt er en bevaringsforanstaltning i henhold til en fællesskabsretsakt.

3. Aktionerne skal gennemføres af offentlige eller halvoffentlige organer, anerkendte handelssammenslutninger eller andre organer, som medlemsstaten har udpeget til det formål.

⁽¹⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

Artikel 39

Fiskerihavne, landingssteder og nødhavne

1. EFF kan støtte investeringer i eksisterende offentlige eller private fiskerihavne af interesse for alle de fiskere og akvakulturproducenter, der bruger dem, og som har til formål at forbedre de tjenesteydelser, som tilbydes.

EFF kan også støtte investeringer til omstrukturering af landingssteder og til forbedring af forholdene for fisk, der landes af kystfiskere på eksisterende landingssteder, der er udpeget af de kompetente nationale myndigheder.

2. Sådanne investeringer skal navnlig vedrøre:

- a) forbedring af forholdene for landing, forarbejdning og opbevaring af fiskerivarer og akvakulturprodukter i havnene og auktionering
- b) brændstof-, is-, vand- og elforsyning
- c) udstyr til vedligeholdelse og reparation af fiskerfartøjer
- d) bygning, modernisering og udvidelse af kajer, der øger sikkerheden ved landing og lastning
- e) elektronisk forvaltning af fiskeriaktiviteter
- f) forbedring af sikkerhed og arbejdsvilkår
- g) opbevaring og behandling af affald
- h) foranstaltninger til nedbringelse af genudsætning.

3. Med henblik på at forbedre fiskernes sikkerhed kan EFF også støtte sikkerhedsrelaterede investeringer i forbindelse med bygning eller modernisering af små nødhavne.

Artikel 40

Udvikling af nye markeder og forbrugerkampagner

1. EFF kan støtte foranstaltninger af fælles interesse med henblik på at føre en kvalitets- og forædlingspolitik og udvikle nye markeder eller forbrugerkampagner for fiskerivarer og akvakulturprodukter.

2. Aktiviteterne må ikke gælde varemærker eller henvise til bestemte lande eller geografiske områder, medmindre det drejer sig om produkter, der er anerkendt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾.

3. Sådanne foranstaltninger skal navnlig vedrøre:

- a) gennemførelse af regionale, nationale eller tværnationale salgsmetoder for fiskerivarer og akvakulturprodukter
- b) forsyning af markedet med arter, som der er overskud af, eller som er underudnyttede, og som normalt genudsættes eller ikke er af erhvervmæssig interesse
- c) gennemførelse af en kvalitetspolitik for fiskerivarer og akvakulturprodukter
- d) fremme af produkter, der er blevet til ved hjælp af miljøvenlige metoder
- e) fremme af produkter, der er anerkendt i henhold til forordning (EF) nr. 510/2006
- f) kvalitetscertificering, herunder indførelse af et mærke og certificering af produkter, der er fanget eller opdrættet ved hjælp af miljøvenlige produktionsmetoder
- g) kampagner til forbedring af fiskerivarers, akvakulturprodukters og fiskerisektorens image
- h) gennemførelse af markedsundersøgelser.

Artikel 41

Pilotprojekter

1. EFF kan støtte pilotprojekter, herunder eksperimenterende brug af mere selektive fangstmetoder, der går ud på at erhverve og udbrede ny teknisk viden, og som gennemføres af en erhvervsdrivende, en anerkendt handelssammenslutning eller et andet organ, som medlemsstaten har udpeget til det formål, i partnerskab med et videnskabeligt eller teknisk organ.

2. Pilotprojekterne i stk. 1 kan:

- a) på betingelser, der ligner de reelle produktionsbetingelser, afprøve, om en nyskabende teknologi er teknisk eller økonomisk levedygtig for derigennem at erhverve og udbrede teknisk og økonomisk viden om den afprøvede teknologi

b) bruges til at afprøve forvaltningsplaner og planer for fordeling af fiskeriindsatsen, herunder eventuelt oprettelse af zoner med forbud mod fiskeri, for at evaluere de biologiske og økonomiske konsekvenser, og forsøgsudsætning

c) udvikle og afprøve metoder, der forbedrer redskabsselektiviteten, reducerer bifangster, genudsætninger eller miljøpåvirkninger, navnlig på havbunden

d) afprøve alternative typer af fiskeriforvaltningsteknikker.

Et pilotprojekt skal altid følges op videnskabeligt, således at der kan opnås brugbare resultater.

3. Der skal udarbejdes tekniske rapporter, som er tilgængelige for offentligheden, om resultaterne af de pilotprojekter, der finansieres i henhold til stk. 1.

Artikel 42

Omybygning af fiskerfartøjer med henblik på anvendelse til andre formål

EFF kan yde støtte til omybygning af fiskerfartøjer under en medlemsstats flag og registreret i Fællesskabet med henblik på anvendelse til uddannelses- eller forskningsformål inden for fiskerisektoren eller til andre aktiviteter end fiskeri. Disse aktiviteter er begrænset til at foregå i offentligt eller halvoffentligt regi.

KAPITEL IV

Prioriteret akse 4: bæredygtig udvikling af fiskeriområder

Artikel 43

Støtteområder

1. EFF kan som supplement til de øvrige fællesskabsinstrumenter yde støtte til bæredygtig udvikling og forbedring af livskvaliteten i de støtteberettigede fiskeriområder som led i en overordnet strategi, der skal støtte gennemførelsen af den fælles fiskeripolitikens mål, især under hensyntagen til dens socioøkonomiske virkninger.

2. Formålet med foranstaltningerne til bæredygtig udvikling af fiskeriområderne er:

- a) at bevare den økonomiske og sociale velstand i disse områder og udnytte fiskerivarerne og akvakulturprodukterne bedre

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

- b) at bevare og udvikle arbejdspladser i fiskeriområderne ved hjælp af støtte til diversificering eller økonomisk og social omstrukturering af områder, der står over for socio-økonomiske vanskeligheder som følge af ændringer i fiskerisektoren
- c) at fremme kystmiljøets kvalitet
- d) at fremme det nationale og tværnationale samarbejde mellem fiskeriområder.

3. Et fiskeriområde, der udvælges til at modtage støtte, skal være begrænset i størrelse og er normalt mindre end et NUTS III-område i den fælles nomenklatur for regionale enheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) ⁽¹⁾. Området bør være tilstrækkeligt sammenhængende set ud fra et geografisk, økonomisk og socialt synspunkt.

4. Støtten bør fortrinsvis fokusere på områder med:

- a) lav befolkningstæthed,

eller
- b) fiskeri i nedgang,

eller
- c) små fiskersamfund.

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de områder, der er udvalgt til finansiering under denne prioriterede akse, og medtager disse oplysninger i den kommende årlige gennemførelsesrapport som omhandlet i artikel 67.

Artikel 44

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Som led i den bæredygtige udvikling af fiskeriområderne kan der ydes støtte til:

- a) styrkelse af konkurrenceevnen på fiskeriområdet
- b) omstrukturering og omlægning af økonomiske aktiviteter, især ved fremme af økoturisme, såfremt disse aktiviteter ikke medfører en forøgelse af fiskeriindsatsen

⁽¹⁾ EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1888/2005 (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 1).

- c) diversificering ved fremme af yderligere beskæftigelsesmuligheder for fiskere, så der skabes flere job uden for fiskerisektoren
- d) forøgelse af værdien af fiskerivarer
- e) støtte til små fiskeri- og turistinfrastrukturer og -tjenesteydelser til gavn for små fiskersamfund
- f) beskyttelse af miljøet i fiskeriområderne, så de forbliver attraktive, fornyelse og udvikling af kystlandsbyer med fiskeriaktiviteter og beskyttelse og fremme af naturarven og den arkitektoniske kulturarv
- g) genetablering af produktionspotentialet inden for fiskerisektoren, når det er blevet ødelagt af naturkatastrofer eller industrikatastrofer
- h) fremme af interregionalt og tværnationalt samarbejde mellem grupper i fiskeriområder, især ved oprettelse af netværk og udbredelse af bedste praksis
- i) erhvervelse af færdigheder og forenkling af forberedelse og gennemførelse af en lokal udviklingsstrategi
- j) gruppernes driftsudgifter.

2. EFF kan også svarende til højst 15 % af den berørte prioriterede akse finansiere foranstaltninger som f.eks. fremme og forbedring af faglige kvalifikationer, omskoling og jobintegration, især til fordel for kvinder, forudsat at disse foranstaltninger udgør en integrerende del af en strategi for bæredygtig udvikling, og at de er direkte forbundet med de foranstaltninger, som er beskrevet i stk. 1.

3. Støtte, der ydes i henhold til stk. 1, kan omfatte foranstaltninger som omhandlet i kapitel I, II og III bortset fra foranstaltningerne i artikel 23 og 24. Når der ydes støtte til aktiviteter, der er i overensstemmelse med disse foranstaltninger, finder de relevante betingelser og de skalaer for tilskud pr. aktivitet, der er fastlagt i henholdsvis kapitel I, II og III og bilag II, anvendelse.

4. Modtagerne af støtte som omhandlet i stk. 1, litra b) og c), og stk. 2 skal enten være arbejdstagere i fiskerisektoren eller have et job, der er knyttet til sektoren.

5. Driftsomkostningerne for grupperne må generelt ikke overstige 10 % af et fiskeriområdes samlede budget. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis og fra sag til sag beslutte, at denne tærskel må overskrides, navnlig hvis grupperne ikke kan oprettes på basis af eksisterende erfarne organisationer.

6. Hvis en foranstaltning, der er støtteberettiget i henhold til denne artikel, også er berettiget til støtte fra et andet fællesskabsstøtteinstrument, skal medlemsstaten ved udarbejdelsen af sit operationelle program gøre det klart, om foranstaltningen støttes af EFF eller af et andet fællesskabsstøtteinstrument.

Artikel 45

Deltagelse i bæredygtig udvikling af fiskeriområder

1. Der gennemføres foranstaltninger for at bidrage til den bæredygtige udvikling af fiskeriområder på et givent område af lokale enheder eller grupper (i det følgende benævnt »gruppen«), der repræsenterer offentlige og private partnere fra de forskellige relevante lokale socioøkonomiske sektorer, og som i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet har tilstrækkelig administrativ og finansiel kapacitet til at forvalte støtten og sikre, at aktiviteterne afsluttes med et godt resultat. Gruppen bør om muligt baseres på eksisterende erfarne organisationer.

2. Gruppen foreslår og gennemfører en integreret, lokal udviklingsstrategi baseret på en lokalt forankret tilgang og i forståelse med forvaltningsmyndigheden.

3. Det område, som en gruppe har ansvaret for, skal være sammenhængende og have en tilstrækkelig kritisk masse målt i menneskelige, finansielle og økonomiske ressourcer til at støtte en holdbar lokal udviklingsstrategi.

4. Aktiviteter under den lokale udviklingsstrategi udvælges af gruppen og skal være i overensstemmelse med foranstaltningerne i artikel 44. Størstedelen af aktiviteterne skal ledes af den private sektor.

5. Medlemsstater eller regioner, afhængigt af de institutionelle forhold, kan tilskynde til oprettelse af et netværk, der udbreder oplysninger og især udveksler bedste praksis.

KAPITEL V

Prioriteret akse 5: teknisk bistand

Artikel 46

Teknisk bistand

1. EFF kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende indtil 0,8 % af sin årlige tildeling til at finansiere den forberedelse, overvågning, administrative og tekniske støtte, evaluering og revision, der er nødvendig for at gennemføre denne forordning.

Sådanne foranstaltninger gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og andre relevante bestemmelser i samme forordning og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, som gælder for denne form for gennemførelse af Den Europæiske Unions almindelige budget.

Foranstaltningerne skal omfatte:

- a) evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, også af almen karakter, vedrørende EFF's drift
- b) foranstaltninger, der henvender sig til partnerne, modtagerne af støtte fra EFF og den brede offentlighed, herunder oplysningsvirksomhed
- c) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, oprettelse af netværk, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer i hele Fællesskabet
- d) installering, drift og sammenkobling af elektroniske forvaltnings-, overvågnings-, kontrol- og evalueringssystemer
- e) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om den praksis, der følges på dette område
- f) etablering af tværnationale netværk og fællesskabsnetværk af aktører inden for bæredygtig udvikling af fiskeriområder med henblik på at fremme udveksling af erfaringer og udbredelse af bedste praksis, stimulere og gennemføre tværregionalt og tværnationalt samarbejde og udbrede information.

2. På en medlemsstats initiativ kan EFF i henhold til det operationelle program anvende indtil 5 % af det samlede beløb, der er afsat til programmet, til at finansiere aktioner vedrørende forberedelse, forvaltning, overvågning, evaluering, offentlig omtale, kontrol og revision af det operationelle program samt oprettelse af netværk. Denne tærskel kan undtagelsesvis og under behørigt begrundede omstændigheder overskrides.

3. På en medlemsstats initiativ kan EFF i henhold til det operationelle program også finansiere aktioner, der skal forbedre den administrative kapacitet i medlemsstaten, hvis regioner alle er støtteberettiget efter konvergensmålet.

4. Den type tekniske bistandsforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 101, stk. 2.

AFSNIT V

STØTTEEFFEKTIVITET OG OFFENTLIG OMTALE

KAPITEL I

Evaluering af de operationelle programmer

Artikel 47

Generelle bestemmelser

1. Det operationelle program skal underkastes forhåndsevaluering, midtvejsevaluering og efterfølgende evaluering i overensstemmelse med artikel 48, 49 og 50.

Formålet med evalueringerne er at forbedre EFF-støttens kvalitet og effektivitet og gennemførelsen af det operationelle program. Desuden evalueres programmernes virkning med hensyn til de vejledende principper, der er fastlagt i artikel 19, den relevante del af de nationale strategiplaner og medlemsstaternes særlige problemer, samtidig med at der tages hensyn til behovet for bæredygtig udvikling af fiskerisektoren og konsekvenserne for miljøet.

2. EFF-støttens effektivitet skal vurderes på grundlag af følgende kriterier:

- a) EFF's generelle indvirkning på målene i artikel 4
- b) indvirkningen af de prioriterede akser, der er indeholdt i det operationelle program.

3. De evalueringer, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, foretages enten på medlemsstatens eller Kommissionens ansvar i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og i partnerskab mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.

4. Medlemsstaterne tilvejebringer de menneskelige ressourcer og finansielle midler, der er nødvendige for at gennemføre evalueringerne, tilrettelægger udarbejdelsen og indsamlingen af de krævede data og udnytter overvågningssystemets forskellige oplysninger.

5. De evalueringsmetoder og standarder, der skal anvendes, fastlægges efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

6. Evalueringen skal foretages af eksperter, der er uafhængige af de myndigheder, der er omhandlet i artikel 58. Resultaterne offentliggøres, medmindre de myndigheder, der er ansvarlige for evalueringen, udtrykkeligt gør indvendinger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.

7. Evalueringerne finansieres over det operationelle programs budget for teknisk bistand, hvis medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen af dem, og over Kommissionens budget for teknisk bistand, hvis den er ansvarlig for gennemførelsen.

Artikel 48

Forhåndsevaluering

1. Formålet med forhåndsevalueringen er at sikre sammenhæng mellem de vejledende principper, der er fastlagt i artikel 19, den relevante del af den nationale strategiplan og det operationelle program og en optimal anvendelse af budgetmidlerne under det operationelle program og at forbedre programmeringskvaliteten.

2. Medlemsstaterne foretager en forhåndsevaluering af det operationelle program i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og de evalueringsmetoder og standarder, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 47, stk. 5.

3. Medlemsstaterne forelægger forhåndsevalueringen senest ved fremlæggelsen af det operationelle program.

Artikel 49

Mellemliggende evaluering

1. Formålet med den mellemliggende evaluering er at undersøge hele eller en del af det operationelle programs effektivitet for at tilpasse det og forbedre støttens kvalitet og gennemførelsen af den.

2. Et operationelt program underkastes mellemliggende evaluering i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet efter en sådan tidsplan, at der kan tages hensyn til resultaterne med henblik på den strategidebat, der er omhandlet i artikel 16.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

3. De mellemliggende evalueringer tilrettelægges på medlemsstaternes ansvar og forvaltningsmyndighedernes initiativ i samråd med Kommissionen i henhold til de evalueringsmetoder og standarder, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 47, stk. 5. De mellemliggende evalueringer sendes til overvågningsudvalget for det operationelle program og til Kommissionen.

Artikel 50

Efterfølgende evaluering

1. Ved den efterfølgende evaluering undersøges udnyttelsen af midlerne, det operationelle programs effektivitet og nyttevirkning samt dets virkning i forhold til målene i artikel 4 og de vejledende principper, der er fastlagt i artikel 19. Den skal bruges til at finde frem til de faktorer, der har været afgørende for, om gennemførelsen af det operationelle program har været vellykket eller ej, herunder med hensyn til bæredygtighed og bedste praksis.

2. Den efterfølgende evaluering foretages på Kommissionens initiativ og ansvar i samråd med medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden, der skal indsamle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan gennemføres.

3. Den efterfølgende evaluering skal afsluttes senest den 31. december 2015.

KAPITEL II

Information og offentlig omtale

Artikel 51

Information og offentlig omtale

1. Medlemsstaterne informerer om og sørger for offentlig omtale af det operationelle program, aktiviteterne og fællesskabstilskuddet. Informationerne skal videregives til offentligheden. De skal gøre opmærksom på Fællesskabets rolle og sikre åbenhed omkring EFF-støtten.

2. Forvaltningsmyndigheden for det operationelle program er ansvarlig for dets offentlige omtale som følger:

a) Den informerer potentielle modtagere, fiskeriorganisationer, erhvervsorganisationer, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter, organer, der fremmer ligestilling mellem mænd og kvinder, samt berørte ikke-statslige organisationer, herunder miljøorganisationer, om de muligheder, der ligger i programmet, og reglerne for adgang til finansiering.

b) Den informerer modtagerne om fællesskabstilskuddet.

c) Den informerer offentligheden om Fællesskabets rolle i de operationelle programmer og om resultaterne heraf.

3. Medlemsstaterne giver hvert år Kommissionen meddelelse om, hvilke initiativer der er taget i forbindelse med denne artikel, inden for rammerne af de årlige og endelige gennemførelsesrapporter, der er omhandlet i artikel 67.

AFSNIT VI

FINANSIELT TILSKUD FRA EFF

KAPITEL I

Tilskud fra EFF

Artikel 52

Den offentlige støttes intensitet

Den offentlige støttes maksimale intensitet er fastsat i tabellen i bilag II.

Artikel 53

Tilskud fra EFF

1. Kommissionens afgørelse om godkendelse af et operationelt program fastsætter maksimumssatsen og maksimumsbeløbet for tilskuddet fra EFF separat for konvergensmålet og formål uden for konvergensmålet til hver prioriteret akse.

2. Tilskuddet fra EFF beregnes i forhold til de samlede offentlige udgifter.

3. Tilskuddet fra EFF fastsættes for hver prioriteret akse. For EFF's tilskud gælder følgende lofter:

a) 75 % af de samlede offentlige udgifter, som medfinansieres af EFF i regioner, der er støtteberettiget efter konvergensmålet, jf. dog stk. 7, 8 og 9 nedenfor

b) 50 % af de samlede offentlige udgifter, som medfinansieres i regioner, der ikke er støtteberettiget efter konvergensmålet, jf. dog stk. 7, 8 og 9 nedenfor.

Uanset dette kan medlemsstaterne i det operationelle program anvende en ensartet sats for hver region for så vidt angår de enkelte foranstaltninger.

4. Minimumstilskuddet fra EFF til en prioriteret akse er 20 % af de samlede offentlige udgifter.

5. Minimumsstøtten fra EFF til en aktivitet er 5 % af de samlede offentlige udgifter til aktiviteten.

6. Den samlede støtte fra EFF til en aktivitet må ikke overstige 95 % af de samlede offentlige udgifter til aktiviteten.

7. Når aktiviteter, der finansieres af EFF, henhører under artikel 24 eller 27, hvor disse indgår i en plan for justering af fiske-riindsatsen som omhandlet i artikel 21, litra a), nr. i), eller henhører under artikel 26, stk. 3 eller 4, forhøjes loftet for EFF's tilskud til prioriteret akse 1 med op til 10 procentpoint i regioner, der er støtteberettiget efter konvergensmålet, og med op til 15 procentpoint i regioner, der ikke er støtteberettiget efter konvergensmålet.

Denne forhøjelse er proportional med forholdet mellem de samlede udgifter til aktiviteter i første afsnit og de samlede udgifter til prioriteret akse 1.

8. Når aktiviteter, der finansieres af EFF, henhører under artikel 23, forhøjes loftet for EFF's tilskud til prioriteret akse 1 med op til 10 procentpoint i regioner, der er støtteberettiget efter konvergensmålet, og med op til 25 procentpoint i regioner, der ikke er støtteberettiget efter konvergensmålet.

Denne forhøjelse er proportional med forholdet mellem de samlede udgifter til aktiviteter i første afsnit og de samlede udgifter til prioriteret akse 1.

9. Når EFF finansierer aktiviteter på de perifere græske øer, der er ugunstigt stillet på grund af deres afsides beliggenhed, og i regioner i EU's yderste periferi, forhøjes loftet for EFF's tilskud til hver prioriteret akse med op til 10 procentpoint i regioner, der er støtteberettiget efter konvergensmålet, og med op til 35 procentpoint i regioner, der ikke er støtteberettiget efter konvergensmålet.

Denne forhøjelse er for hver prioriteret akse vedkommende proportional med forholdet mellem de samlede udgifter til aktiviteter i stk. 1 og de samlede udgifter til den prioriterede akse.

10. Foranstaltninger til teknisk bistand, der gennemføres på Kommissionens initiativ eller på dennes vegne, finansieres af EFF med 100 %.

Artikel 54

Ingen kumulering

Udgifter, som medfinansieres af EFF, kan ikke modtage støtte fra et andet finansielt fællesskabsinstrument.

Artikel 55

Støtteberettigede udgifter

1. Udgifter, der reelt er afholdt af modtagerne i perioden fra den dato, hvor det operationelle program forelægges Kommissionen, eller fra den 1. januar 2007, idet den tidligste dato er gældende, og til den 31. december 2015, er berettiget til støtte fra EFF. Medfinansierede aktiviteter må ikke være afsluttet, før perioden for støtteberettigelse begynder.

2. Uanset stk. 1 kan bidrag, der er naturalydelser, afskrivningsomkostninger og generalomkostninger behandles som udgifter, som modtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af aktiviteterne, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) Ifølge reglerne i stk. 4 om udgifters støtteberettigelse, er sådanne udgifter støtteberettigede.
- b) Udgifterne dokumenteres ved hjælp af regnskabsbilag med bevisværdi svarende til fakturaer.
- c) I tilfælde af bidrag, der er naturalydelser, overstiger medfinansieringen fra EFF ikke den samlede støtteberettigede udgift, fraregnet værdien af sådanne bidrag.

3. Udgifter er kun berettiget til støtte fra EFF, hvis de er blevet afholdt til aktiviteter, som der er truffet afgørelse om af forvaltningsmyndigheden i overensstemmelse med de kriterier, som overvågningsudvalget på forhånd har fastsat.

Nye udgifter, der kommer til ved ændring af et operationelt program som omhandlet i artikel 18, er støtteberettiget fra det tidspunkt, hvor anmodningen om ændring af det operationelle program indgives til Kommissionen.

4. Reglerne om udgifters støtteberettigelse fastlægges af medlemsstaterne, medmindre andet er fastsat i denne forordning. De omfatter de samlede udgifter, der anmeldes under det operationelle program.

5. Følgende udgifter er ikke berettiget til støtte fra EFF:
- moms, bortset fra ikke-refunderbar moms, når denne reelt og definitivt betales af en anden modtager end ikke-afgiftspligtige personer som omhandlet i artikel 4, stk. 5, første afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾
 - renter af gæld, jf. dog stk. 8
 - køb af jord for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende aktivitet
 - bolig.
6. Stk. 1, 3 og 4 berører ikke artikel 46, stk. 1.
7. Ved aktiviteter, hvor modtageren ikke afholder udgifter, udgøres udgifter, der er berettiget til støtte fra EFF, af den offentlige støtte, der ydes til modtageren.
8. Uanset stk. 5, litra b), kan tilskuddet fra EFF ydes i en anden form end direkte støtte uden tilbagebetalingspligt. De nærmere regler fastsættes efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 56

Aktiviteternes varighed

1. Medlemsstaterne eller forvaltningsmyndigheden sørger for, at tilskuddet fra EFF til en aktivitet kun bevares, hvis aktiviteten ikke inden for et tidsrum på fem år fra tidspunktet for de nationale myndigheders eller forvaltningsmyndighedens afgørelse om tilskud fra EFF undergår en væsentlig ændring:
- der påvirker aktivitetens art eller betingelserne for dens iværksættelse eller giver en virksomhed eller et offentligt organ en uretmæssig fordel,
- eller
- som enten skyldes en ændring i de ejendomsretlige forhold for en infrastruktur eller en produktionsvirksomheds ophør eller flytning.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/18/EF (EUT L 51 af 22.2.2006, s. 12).

- Forvaltningsmyndigheden underretter i den årlige og endelige gennemførelsesrapport, der er omhandlet i artikel 67, Kommissionen om ændringer som omhandlet i stk. 1.
- Uretmæssigt udbetalte beløb skal inddrives i henhold til afsnit VIII, kapitel II og III.
- Medlemsstaterne og Kommissionen sørger for, at EFF ikke yder støtte til virksomheder, som er eller har været genstand for en inddrivelsesprocedure i henhold til stk. 3 efter overførsel af en produktionsaktivitet inden for en medlemsstat eller til en anden medlemsstat.

AFSNIT VII

FORVALTNING, OVERVÅGNING OG KONTROL

KAPITEL I

Forvaltnings- og kontrolsystemer

Artikel 57

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

- Systemerne til forvaltning og kontrol af medlemsstaternes operationelle programmer skal sikre følgende:
 - en definition af forvaltnings- og kontrolorganernes opgaver og en opgavefordeling inden for hvert organ
 - overholdelse af princippet om opgaveadskillelse mellem og inden for sådanne organer
 - procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes under det operationelle program, er korrekte og formelt rigtige
 - pålidelige edb-systemer til regnskabsføring, overvågning og regnskabsaflæggelse
 - et rapporterings- og overvågningssystem, hvis det ansvarlige organ uddelegerer opgavernes udførelse til et andet organ
 - ordninger for revision af, at systemerne fungerer
 - systemer og procedurer, der garanterer et tilstrækkeligt revisionsspor
 - rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

2. De foranstaltninger, der er fastsat i litra e) og f), skal stå i forhold til de samlede offentlige udgifter, der tildeles det pågældende operationelle program.

Artikel 58

Udpegning af myndigheder

1. For det operationelle program udpeger medlemsstaten følgende:

- a) en forvaltningsmyndighed til at forvalte det operationelle program
- b) en attesteringsmyndighed til at godkende udgifts- og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen
- c) en revisionsmyndighed, der arbejder uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden, med ansvar for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt.

2. Medlemsstaten kan udpege et eller flere bemyndigede organer til at udføre nogle af eller alle forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens opgaver under denne myndigheds ansvar.

3. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og for deres forhold til Kommissionen.

4. Nogle eller alle de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, kan tilhøre det samme organ, jf. dog artikel 57, stk. 1, litra b).

Artikel 59

Forvaltningsmyndighedens opgaver

Forvaltningsmyndigheden for et operationelt program har ansvaret for forvaltning og gennemførelse af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og navnlig for:

- a) at sikre, at aktiviteter udvælges til finansiering i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for det operationelle program, og at de er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler i hele gennemførelsesperioden

b) at efterprøve, at medfinansierede varer og tjenesteydelser leveres, og at de udgifter, som modtagerne har anmeldt, rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler; der kan foretages stikprøvekontrol på stedet i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 101, stk. 3

c) at sikre, at der findes et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsregistreringer for hver aktivitet under det operationelle program, og at de gennemførelsesdata, der er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen, revisionen og evalueringen, indsamles.

d) at sikre, at modtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af aktiviteter, enten har et separat regnskabsystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til aktiviteten, uden at dette berører nationale regnskabsregler

e) at sikre, at de i artikel 48 og 49 nævnte evalueringer af de operationelle programmer foretages i overensstemmelse med artikel 47

f) at etablere procedurer til sikring af, at alle de udgifts- og revisionsbilag, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med artikel 87

g) at sikre, at attesteringsmyndigheden og revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om procedurer og kontrol i forbindelse med udgifterne med henblik på henholdsvis godkendelse og revision

h) at opstille retningslinjer for arbejdet i overvågningsudvalget og forsyne det med de dokumenter, der er nødvendige for at overvåge, hvordan det operationelle program er gennemført sammenholdt med det særlige mål

i) at udarbejde og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægge Kommissionen de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen

j) at sikre overholdelse af kravene om information og offentlig omtale i artikel 51.

Artikel 60

Attesteringsmyndighedens opgaver

Et operationelt programs attesteringsmyndighed har ansvaret for:

- a) at udarbejde og forelægge Kommissionen godkendte udgiftsoversigter og betalingsanmodninger
- b) at godkende:
 - i) at udgiftsoversigten er nøjagtig og udarbejdet på grundlag af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag
 - ii) at de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med aktiviteter, der er udvalgt til finansiering i overensstemmelse med de gældende kriterier for programmet og fællesskabsreglerne og de nationale regler
- c) at forvisse sig om, at de modtagne oplysninger om procedurerne og den kontrol, der er foretaget i forbindelse med udgifterne i oversigten over udgifter, er tilstrækkeligt godkendelsesgrundlag
- d) med henblik på godkendelsen at tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar
- e) at opbevare regnskabsregistreringer i elektronisk form for så vidt angår de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen
- f) at føre regnskab over inddrivelige beløb og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af tilskuddet til en aktivitet. Beløb, der inddrives, inden det operationelle program afsluttes, og som skal tilbagebetales til Den Europæiske Unions almindelige budget, efter at der er foretaget finansielle korrektioner i henhold til artikel 97, fradrages i den næste oversigt over udgifter.

Artikel 61

Revisionsmyndighedens opgaver

1. Et operationelt programs revisionsmyndighed har ansvaret for:

- a) at sørge for, at der foretages revision for at kontrollere, om det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt
- b) at sørge for, at der foretages revision af aktiviteter på grundlag af passende stikprøver for at efterprøve anmeldte udgifter

- c) senest ni måneder efter godkendelsen af det operationelle program at forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, der omfatter de organer, som skal udføre den i litra a) og b) omhandlede revision, den metode, der skal anvendes, stikprøvemethoden for revision af aktiviteter og den vejledende revisionsplan, der skal sikre, at de vigtigste organer revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden
- d) at sørge for, at forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden modtager alle nødvendige oplysninger om den revision og kontrol, der er foretaget
- e) senest den 31. december hvert år fra 2008 frem til 2015:
 - i) at forelægge Kommissionen en årlig kontrolrapport, hvori der redegøres for resultaterne af de revisioner af det operationelle program, der i henhold til revisionsstrategien er udført i den forløbne 12-månedersperiode, der slutter den 30. juni det pågældende år, og gøres opmærksom på eventuelle mangler, der er konstateret i systemerne til forvaltning og kontrol af programmet. Den første rapport, der skal forelægges senest den 31. december 2008, skal omfatte perioden fra 1. januar 2007 til 30. juni 2008. Oplysningerne om de revisioner, der udføres i perioden efter 1. juli 2015, medtages i den endelige kontrolrapport, der støtter den erklæring om afslutning, der er omhandlet i litra f)
 - ii) at afgive en udtalelse på grundlag af den kontrol og revision, der er foretaget på revisionsmyndighedens ansvar, om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt, så det giver en rimelig sikkerhed for, at de oversigter over udgifter, der er forelagt for Kommissionen, er korrekte, og dermed en rimelig sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige
 - iii) hvis det er relevant i henhold til artikel 85, at forelægge en erklæring om delvis afslutning med en vurdering af, om de pågældende udgifter er lovlige og formelt rigtige

- f) at forelægge Kommissionen en erklæring om afslutning senest den 31. marts 2017 med en vurdering af, hvorvidt anmodningen om betaling af saldoen er gyldig og de underliggende transaktioner, som er omfattet af den endelige oversigt over udgifter, er lovlige og formelt rigtige, støttet af en endelig kontrolrapport.

2. Revisionsmyndigheden sørger for, at der i revisionsarbejdet tages hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

3. Udføres de revisioner og den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), af et andet organ end revisionsmyndigheden, sørger revisionsmyndigheden for, at dette organ arbejder uafhængigt.

4. Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til stk. 1, litra c), senest tre måneder efter at have modtaget den. Foreligger der ingen bemærkninger inden for dette tidsrum, betragtes rapporten som godkendt.

KAPITEL II

Overvågning

Artikel 62

Overvågningsprincipper

1. Overvågningen omfatter en gennemgang af, om det operationelle program er gennemført korrekt.
2. Overvågningen foretages i første omgang af overvågningsudvalget og forvaltningsmyndigheden.
3. Kommissionen deltager i overvågningen gennem sin deltagelse i overvågningsudvalget og den årlige gennemgang af det operationelle program, der navnlig omfatter en analyse af den årlige gennemførelse og kontrolrapporterne.
4. Oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne i denne forbindelse udveksles elektronisk efter gennemførelsesbestemmelserne i artikel 102.

Artikel 63

Overvågningsudvalg

Medlemsstaten nedsætter et overvågningsudvalg for det operationelle program efter aftale med forvaltningsmyndigheden og høring af partnerne i henhold til artikel 8. Overvågningsudvalget nedsættes senest tre måneder efter den dato, hvor medlemsstaten underrettes om afgørelsen om godkendelse af det operationelle program.

Overvågningsudvalget udarbejder selv sin forretningsorden inden for den pågældende medlemsstats institutionelle, juridiske og finansielle rammer og fastsætter den efter aftale med forvaltningsmyndigheden for at udføre sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 64

Sammensætning

1. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

Udvalgets sammensætning bestemmes af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, og forvaltningsmyndigheden.

2. En repræsentant for Kommissionen deltager på Kommissionens eget initiativ i overvågningsudvalgets arbejde som rådgiver.

Artikel 65

Opgaver

Overvågningsudvalget forvisser sig om, at effektiviteten og kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program er i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) Det behandler og godkender kriterierne for udvælgelse af de aktiviteter, der skal finansieres, inden seks måneder efter godkendelsen af det operationelle program og godkender eventuelle revisioner af disse kriterier i overensstemmelse med programmeringsbehovene.
- b) Det vurderer med jævne mellemrum, hvor langt man er nået i virkeliggørelsen af de særlige mål for det operationelle program på grundlag af dokumenter fra forvaltningsmyndigheden.
- c) Det gennemgår resultaterne af gennemførelsen, herunder virkeliggørelsen af målene for hver prioriteret akse og de mellemtilgørende evalueringer, der er omhandlet i artikel 49
- d) Det gennemgår og godkender den årlige og den endelige rapport om gennemførelsen, jf. artikel 67, inden de sendes til Kommissionen.
- e) Det underrettes om den årlige kontrolrapport og om Kommissionens eventuelle relevante bemærkninger til rapporten.
- f) Det kan på medlemsstatens initiativ blive underrettet om de skriftlige oplysninger til Kommissionen, jf. artikel 16, stk. 1.
- g) Det kan foreslå forvaltningsmyndigheden enhver revision eller gennemgang af det operationelle program, som vil kunne gøre det muligt at nå EFF's mål, som fastlagt i artikel 4, eller forbedre forvaltningen af programmet, herunder dets økonomiske forvaltning.
- h) Det behandler og godkender alle forslag om ændring af indholdet af Kommissionens afgørelse om tilskud fra EFF.

Artikel 66

Overvågningsordninger

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget sikrer kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program.

2. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget foretager overvågningen ved hjælp af finansielle indikatorer og de indikatorer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra c), som fastlagt i det operationelle program.

3. Hvis støtten giver mulighed herfor, opdeles statistikkerne efter køn og efter de støttemodtagende virksomheders størrelse.

4. Med henblik herpå udveksler Kommissionen og medlemsstaterne data ad elektronisk vej i henhold til gennemførelsesbestemmelserne, som er vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 102.

Artikel 67

Årlige rapporter og endelige rapporter om gennemførelsen

1. Senest den 30. juni hvert år, første gang i 2008, sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en årlig rapport og senest den 31. marts 2017 en endelig rapport om gennemførelsen af det operationelle program.

2. For at opnå et klart overblik over gennemførelsen af det operationelle program skal rapporterne i stk. 1 indeholde følgende oplysninger:

- a) fremskridtene i gennemførelsen af det operationelle program og de prioriterede akser i forhold til de særlige kontrollerbare mål med kvantificering, hvis og når dette er muligt under anvendelse af de i artikel 20, stk. 1, litra c), omhandlede indikatorer, i forbindelse med den prioriterede akse
- b) ændringer i de generelle forhold, der har direkte indflydelse på gennemførelsen af bistanden, især væsentlige samfundsøkonomiske ændringer, ændringer i nationale, regionale eller sektorale politikker og eventuelt deres konsekvenser for sammenhængen mellem støtten fra EFF og støtten fra andre finansielle instrumenter
- c) den finansielle gennemførelse af det operationelle program med separat angivelse for konvergensmålet og formål uden for konvergensmålet for hver prioriteret akse:
 - i) af de udgifter, der er betalt af modtagerne, og som er inkluderet i betalingsanmodninger sendt til forvaltningsmyndigheden, og det tilsvarende offentlige tilskud
 - ii) af de samlede betalinger, der er modtaget fra Kommissionen, og en kvantificering af de finansielle indikatorer, jf. artikel 66, stk. 2,
- og
- iii) af de udgifter, der er betalt af det organ, der er ansvarligt for udbetalinger til modtagerne
- d) de skridt, som forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget har taget for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:
 - i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder ordninger for indsamling af data
 - ii) et sammendrag af eventuelle væsentlige problemer med gennemførelsen af det operationelle program og eventuelle foranstaltninger, der er truffet, bl.a. som svar på bemærkninger fremsat i henhold til artikel 69, stk. 2
 - iii) brugen af teknisk bistand
- e) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre oplysninger om og offentlig omtale af det operationelle program
- f) brugen af støtte, der er frigivet efter annullering som omhandlet i artikel 96, stk. 2, til forvaltningsmyndigheden eller en anden offentlig myndighed i løbet af det operationelle programs gennemførelsesperiode
- g) tilfælde, hvor der er afsløret en væsentlig ændring som omhandlet i artikel 56
- h) væsentlige problemer med at efterkomme fællesskabsretten, som er opstået under gennemførelsen af det operationelle program, og de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe dem.

Omfanget af de oplysninger, der sendes til Kommissionen, skal stå i et rimeligt forhold til de samlede offentlige udgifter til det pågældende operationelle program. Disse oplysninger kan, hvor det er hensigtsmæssigt, gives i sammenfattet form.

De oplysninger, der er omhandlet i litra b), d), e), f), og g), medtages ikke, såfremt der ikke er nogen væsentlig ændring i forhold til den foregående rapport.

3. De i stk. 1 omhandlede rapporter betragtes som tilfredsstillende, hvis de indeholder alle de relevante oplysninger, der er anført i stk. 2. Kommissionen underretter medlemsstaten om, hvorvidt disse rapporter er tilfredsstillende, inden for en frist på 15 arbejdsdage.

4. Kommissionen træffer inden to måneder afgørelse om forvaltningsmyndighedens årlige rapport om gennemførelsen. For den endelige rapport om gennemførelsen er fristen fem måneder. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden for den fastsatte frist, anses rapporten for at være godkendt.

Artikel 68

Kommissionens årlige rapport

1. Senest den 31. december hvert år og første gang i 2008, sender Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen af denne forordning i det foregående år.

2. I denne rapport sammenfattes de vigtigste udviklingstendenser og udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af de operationelle programmer.

3. Kommissionens årlige rapport skal desuden omfatte følgende:

- a) en kort beskrivelse af EFF's aktiviteter for hver medlemsstat, herunder en opdeling af de bevillinger, der er disponeret over, og de bevillinger, der er betalt pr. medlemsstat, samt Kommissionens og medlemsstaternes anvendelse af teknisk bistand
- b) en vurdering af EFF's koordinering med strukturfondene og ELFUL
- c) resultaterne af de evalueringer, der er omhandlet i artikel 49, så snart de foreligger
- d) når fjerde årlige rapport er forelagt, og igen når den rapport, der omfatter programmeringsens sidste år, er forelagt, en oversigt over de revisioner af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, som er foretaget på Kommissionens vegne, og over resultatet af de revisioner af støtten fra EFF, som medlemsstaterne har foretaget, med angivelse af eventuelle finansielle korrektioner.

4. Rapporten baseres på Kommissionens gennemgang og vurdering af medlemsstaternes årlige rapporter og andre disponible oplysninger. Navnlig i 2012 baseres rapporten tillige på resultatet af den strategidebat, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, og andre disponible oplysninger. I rapporten gøres der rede for, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne og Kommissionen har truffet eller skal træffe af hensyn til den fornødne opfølgning på resultaterne i rapporten.

Artikel 69

Årlig gennemgang af de operationelle programmer

1. Hvert år, når den i artikel 67 omhandlede årlige rapport om gennemførelsen forelægges, gennemgår Kommissionen og forvaltningsmyndigheden under hensyntagen til Kommissionens udtalelse de fremskridt, der er gjort i gennemførelsen af det operationelle program, de vigtigste resultater, der er opnået i løbet af det foregående år, den finansielle gennemførelse samt andre faktorer med henblik på at forbedre gennemførelsen.

Eventuelle aspekter vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemets måde at fungere på, som behandles i den årlige kontrolrapport, jf. artikel 61, stk. 1, litra e), nr. i), kan også gennemgås, eventuelt kan denne gennemgang ske med deltagelse fra revisionsmyndigheden.

2. Efter gennemgangen i stk. 1, eventuelt under inddragelse af revisionsmyndigheden, kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden, som underretter overvågningsudvalget herom. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på disse bemærkninger.

3. Når de efterfølgende evalueringer af støtten i programmeringsperioden 2000-2006 foreligger, gennemgås de samlede resultater i forbindelse med den efterfølgende årlige gennemgang.

KAPITEL III

Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar

Afdeling 1

Medlemsstaternes ansvar

Artikel 70

Forvaltning og kontrol

1. Medlemsstaterne har ansvaret for forvaltningen af og kontrollen med de operationelle programmer, navnlig ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- a) der skal sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program er blevet etableret efter artikel 57-61, og at systemerne fungerer effektivt
- b) der skal forebygge, afsløre og rette op på uregelmæssigheder og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb, eventuelt inkl. morarenter. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen med hensyn til administrative og retlige skridt.

2. Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en modtager, ikke kan inddrives, er medlemsstaten ansvarlig for, at de tabte beløb tilbagebetales til Den Europæiske Unions almindelige budget, hvis det fastslås, at tabet skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelse fra dens side.

Artikel 71

Etablering af forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden indgivelsen af den første mellemliggende betalingsanmodning eller senest 12 måneder efter godkendelsen af det operationelle program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af systemerne, som navnlig omfatter organisationen af og procedurerne for:

- a) forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden og de formidlende organer
- b) revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

2. Beskrivelsen omhandlet i stk. 1 ledsages af en rapport, som indeholder resultaterne af en vurdering af systemernes udformning og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 57-61. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres manglernes betydning i rapporten. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke korrigerende foranstaltninger der skal træffes, og efter hvilken tidsplan de skal gennemføres, og bekræfter efterfølgende, at foranstaltningerne er gennemført, og at de dertil knyttede forbehold er blevet trukket tilbage.

Den i første afsnit omhandlede rapport anses for at være accepteret, og den første mellemliggende betaling foretages under følgende omstændigheder:

- a) senest tre måneder efter modtagelsen af rapporten, når der ikke er taget forbehold med hensyn til udtalelsen i første afsnit, og der ikke foreligger bemærkninger fra Kommissionen
- b) hvis udtalelsen indeholder forbehold, efter at det over for Kommissionen er bekræftet, at der er truffet korrigerende foranstaltninger vedrørende de centrale elementer i de systemer, der er indført, og de dertil knyttede forbehold er blevet trukket tilbage, og der ikke er bemærkninger fra Kommissionen inden for tre måneder efter datoen for bekræftelsen.

Når forbeholdene kun vedrører en enkelt prioriteret akse foretages den første mellemliggende betaling for det operationelle programs øvrige prioriterede akser, for hvilke der ikke er nogen forbehold.

3. Den i stk. 2 omhandlede rapport og udtalelse udarbejdes af revisionsmyndigheden eller af et offentligt eller privat organ, der handler uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden og udfører sit arbejde under hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

Afdeling 2

Kommissionens ansvar

Artikel 72

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen forvisser sig efter proceduren i artikel 71 om, at medlemsstaterne har etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 57-61, og på grundlag af de årlige kontrolrapporter og den årlige udtalelse fra revisionsmyndigheden samt sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i de operationelle programmets gennemførelsesperiode.

2. Uden at det berører medlemsstaternes revisioner, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med et varsel på mindst ti arbejdsdage, undtagen i hastetilfælde, foretage revisioner på stedet af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder eventuelt revision af det operationelle programs aktiviteter. Medlemsstatens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for medlemsstaten kan deltage i sådanne revisioner.

Kommissionens tjenestemænd eller repræsentanter for Kommissionen, der er behørigt bemyndigede til at foretage revisioner på stedet, skal have adgang til bøger og alle andre dokumenter vedrørende udgifter finansieret af EFF, herunder dokumenter og metadata udarbejdet eller modtaget og registreret på et elektronisk medium.

Ovennævnte revisionsbeføjelser berører ikke anvendelsen af nationale bestemmelser, ifølge hvilke visse handlinger er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget efter national lovgivning. Bemyndigede repræsentanter for Kommissionen må bl.a. ikke deltage i besøg på personers private bopæl eller formel udspørgning af personer inden for rammerne af den berørte medlemsstats nationale lovgivning. De skal dog have adgang til de oplysninger, der tilvejebringes på denne måde.

3. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage revision på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer effektivt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i revisionen.

Artikel 73

Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndigheden for det operationelle program for at koordinere deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler straks resultaterne af den revision, der er foretaget af forvaltnings- og kontrolsystemerne, med henblik på at udnytte ressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

Kommissionen og revisionsmyndigheden mødes regelmæssigt, og mindst en gang om året, medmindre andet aftales mellem dem, for sammen at gennemgå den årlige kontrolrapport og udtalelse, der fremlægges i henhold til artikel 61, og for at udveksle synspunkter om andre spørgsmål i forbindelse med forbedring af forvaltningen og kontrollen af det operationelle program.

2. Ved fastlæggelsen af sin egen revisionsstrategi fastlægger Kommissionen de operationelle programmer, for hvilke udtalelsen om systemets overensstemmelse, jf. artikel 71, stk. 2, er uden forbehold, eller hvor forbeholdene er blevet trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, hvor revisionsmyndighedens revisionsstrategi er tilfredsstillende, og hvor der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er opnået rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

3. For disse operationelle programmets vedkommende kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til den udtalelse, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1, litra e), nr. ii), for så vidt angår effektiviteten af den måde, systemerne fungerer på, og at den kun vil foretage revisioner på stedet, hvis der er tegn på mangler ved systemet, som har indflydelse på udgifter, der er godkendt over for Kommissionen i et år, for hvilket der ikke er afgivet udtalelse i henhold til artikel 61, stk. 1, litra e), nr. ii), som ikke indeholder noget forbehold med hensyn til sådanne mangler.

Når Kommissionen når frem til en sådan konklusion, underretter den den pågældende medlemsstat herom. Hvis der er tegn på mangler, kan den anmode medlemsstaten om at foretage revisioner i henhold til artikel 72, stk. 3, eller selv foretage revisioner i medfør af artikel 72, stk. 2.

AFSNIT VIII

ØKONOMISK FORVALTNING

KAPITEL I

Økonomisk forvaltning

Afdeling 1

Budgetmæssige forpligtelser

Artikel 74

Budgetmæssige forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser med hensyn til de operationelle programmer (i det følgende benævnt »budgetmæssige forpligtelser«) indgås årligt og separat for hvert konvergensmål/formål uden for konvergensmålet i en periode mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2013. Den første budgetmæssige forpligtelse indgås, inden Kommissionen vedtager afgørelsen om at godkende det operationelle program. Hver efterfølgende forpligtelse indgås af Kommissionen, som hovedregel inden den 30. april hvert år, på grundlag af afgørelsen om at yde tilskud fra EFF, jf. artikel 17.

Afdeling 2

Betalinger

Artikel 75

Fælles betalingsbestemmelser

1. Kommissionens betalinger af tilskud fra EFF foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne. Hver betaling konteres den tidligst indgåede budgetmæssige forpligtelse.

2. Betalingerne sker i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til det organ, som medlemsstaten har udpeget.

3. Senest den 30. april hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen et foreløbigt overslag over dens forventede betalingsanmodninger for det indeværende og det efterfølgende regnskabsår.

4. Al korrespondance om finansielle transaktioner mellem Kommissionen og de myndigheder og organer, som medlemsstaterne har udpeget, foregår elektronisk i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 102. I tilfælde af force majeure, og specielt hvis det fælles edb-system ikke fungerer, eller der mangler en fast forbindelse, kan medlemsstaten sende udgiftoversigten og betalingsanmodningen i papirudgave.

*Artikel 76***Regler for beregning af mellemliggende betalinger**

1. Mellemliggende betalinger beregnes ved at anvende Fællesskabets medfinansieringssats som fastsat i den gældende finansieringsplan for denne prioriterede akse og det pågældende mål på det offentlige tilskud, som er anført i den udgiftsoversigt, der er godkendt af attesteringsmyndigheden for hver prioriteret akse og hvert konvergensmål/formål uden for konvergensmålet.

2. Som en undtagelse til stk. 1, anses en mellemliggende betaling for at være det EF-støttebeløb, der er udbetalt eller skal udbetales til modtagerne i forbindelse med den prioriterede akse og det pågældende mål, hvis medlemsstaten indgiver en specifik og behørigt begrundet anmodning herom. Medlemsstaten skal specificere dette beløb i udgiftsoversigten.

*Artikel 77***Regler for beregning af saldobetalinger**

Saldobetalinger udgør det laveste af følgende to beløb:

- a) det beløb, der beregnes ved at anvende Fællesskabets medfinansieringssats som fastsat i den gældende finansieringsplan for denne prioriterede akse og det pågældende mål på det offentlige tilskud, som er anført i den endelige udgiftsoversigt, der er godkendt af attesteringsmyndigheden for hver prioriteret akse og hvert konvergensmål/formål uden for konvergensmålet
- b) det EF-støttebeløb, som er udbetalt eller skal udbetales til modtagerne i forbindelse med hver prioriteret akse og hvert mål. Dette beløb skal af medlemsstaten opgives i den seneste udgiftsoversigt, der er godkendt af attesteringsmyndigheden for hver prioriteret akse og hvert mål.

*Artikel 78***Udgiftsoversigt**

1. Alle udgiftsoversigter omfatter for hver prioriteret akse og hvert mål de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af aktiviteterne, og det tilsvarende offentlige tilskud, som er udbetalt eller skal udbetales til modtagerne i henhold til vilkårene for det offentlige tilskud. Modtagernes udgifter skal dokumenteres ved hjælp af kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi. I forbindelse med aktiviteter, der ikke er forbundet med udgifter for modtageren, udgøres de udgifter, der er godkendt af attesteringsmyndigheden og forelagt for Kommissionen, af det offentlige tilskud, der er udbetalt til modtageren.

2. For så vidt angår artikel 76, stk. 2, og artikel 77, litra b), skal det samlede EF-støttebeløb, som er udbetalt eller skal udbetales til modtagerne, endvidere tydeligt fremgå af udgiftsoversigterne.

*Artikel 79***Sammenlægning af forfinansiering og mellemliggende betalinger**

1. Forfinansiering og mellemliggende betalinger må sammenlagt ikke overstige 95 % af EFF's tilskud til det operationelle program.

2. Når dette loft er nået, vedbliver attesteringsmyndigheden med at meddele Kommissionen alle udgiftsoversigter, som er godkendt den 31. december i år n, samt de beløb, der er blevet inddrevet for EFF i årets løb, senest inden udgangen af februar i år n+1.

*Artikel 80***Ubeskærte betalinger til modtagerne**

Medlemsstaterne forvisser sig om, at betalingsorganerne sørger for, at modtagerne modtager det fulde offentlige tilskud så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes noget beløb eller opkræves yderligere specifikke afgifter eller andre afgifter med tilsvarende virkning, som reducerer tilskuddene til modtagerne.

Afdeling 3

Forfinansiering*Artikel 81***Betaling**

1. Efter at Kommissionen har truffet afgørelse om godkendelse af EFF's tilskud til et operationelt program, udbetaler Kommissionen ét forfinansieringsbeløb for perioden 2007-2013 til det organ, som medlemsstaten har udpeget. Dette forfinansieringsbeløb udgør 7 % af EFF's tilskud til det operationelle program. Det kan fordeles over to regnskabsår i overensstemmelse med det budget, EFF har til rådighed.

2. Hele forfinansieringsbeløbet tilbagebetales til Kommissionen af det af medlemsstaten udpegede organ, hvis der ikke er fremsendt nogen betalingsanmodning under det operationelle program inden 24 måneder efter Kommissionens betaling af første rate af forfinansieringsbeløbet.

3. Eventuelle renter af forfinansieringen konteres det pågældende operationelle program, idet det betragtes som en indtægt for medlemsstaten i form af nationalt offentligt tilskud og angives til Kommissionen, når det operationelle program er endelig afsluttet.

4. Det beløb, der betales som forfinansiering, udlignes fuldstændigt i Kommissionens regnskaber, når det operationelle program afsluttes, jf. artikel 86 i denne forordning.

Afdeling 4

Mellemliggende betalinger

Artikel 82

Mellemliggende betalinger

Der foretages mellemliggende betalinger i forbindelse med det operationelle program. Den første mellemliggende betaling foretages i overensstemmelse med artikel 71, stk. 2.

Artikel 83

Godkendelse af betalingsanmodninger

1. Enhver mellemliggende betaling fra Kommissionen forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) en betalingsanmodning og en udgiftsoversigt skal være tilsendt Kommissionen, jf. artikel 78
- b) Kommissionen har i hele perioden for hver prioriteret akse og hvert mål ikke udbetalt mere end den maksimale støtte fra EFF som fastsat i den gældende finansieringsplan
- c) forvaltningsmyndigheden skal have sendt Kommissionen den seneste årlige gennemførelsesrapport, jf. artikel 67, stk. 1 og 3
- d) der foreligger ikke en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse, jf. traktatens artikel 226, i forbindelse med den eller de aktiviteter, hvortil udgifterne er opgivet i den pågældende betalingsanmodning.

2. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, underretter Kommissionen inden en frist på en måned medlemsstaten og attesteringsmyndigheden, således at der kan træffes de nødvendige foranstaltninger til at rette op på situationen.

Artikel 84

Betalingsprocedure

1. Attesteringsmyndigheden sørger for, at anmodninger om mellemliggende betalinger til det operationelle program grupperes og så vidt muligt sendes til Kommissionen på tre forskellige tidspunkter i løbet af året. Betalingsanmodningen skal være sendt senest den 31. oktober, hvis Kommissionen skal kunne foretage en betaling i løbet af det igangværende år.

2. Hvis der er midler til rådighed, og der ikke er forekommet afbrydelse af betalingsfristen eller suspension af betalinger i overensstemmelse med artikel 88 og 89, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger senest to måneder efter registreringen hos Kommissionen af en betalingsanmodning, der opfylder betingelserne i artikel 83, er indgået hos Kommissionen.

Afdeling 5

Saldobetaling og afslutning af programmet

Artikel 85

Delvis afslutning

1. De operationelle programmer kan delvis afsluttes på tidspunkter, som fastsættes af medlemsstaten.

Delvis afslutning vedrører aktiviteter, der er afsluttet i perioden indtil den 31. december i det foregående år. I denne forordning anses en aktivitet for at være afsluttet, når de dermed forbundne aktiviteter rent faktisk er udført, og når alle modtagernes udgifter og de tilsvarende offentlige tilskud til den pågældende aktivitet er blevet betalt.

2. Delvis afslutning foretages på betingelse af, at medlemsstaten senest den 31. december i et givet år sender Kommissionen:

- a) en udgiftsoversigt vedrørende aktiviteterne i stk. 1
- b) en erklæring om delvis afslutning i overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, litra e), nr. iii).

3. Eventuelle finansielle korrektioner i henhold til artikel 96 og 97 vedrørende aktiviteter, der er omfattet af en delvis afslutning, skal forstås som finansielle nettokorrektioner.

Artikel 86

Betingelser for betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at

- a) medlemsstaten senest den 31. marts 2017 har sendt en betalingsanmodning med følgende dokumenter:
 - i) en anmodning om betaling af saldoen og en udgiftsoversigt, jf. artikel 78

ii) den endelige rapport om gennemførelsen af det operationelle program med oplysningerne i artikel 67

iii) en erklæring om afslutning i overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, litra f),

og

b) der ikke foreligger en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse, jf. traktatens artikel 226, i forbindelse med den eller de aktiviteter, hvortil udgifterne er opgivet i den pågældende betalingsanmodning.

2. Hvis Kommissionen ikke får sendt de i stk. 1 omhandlede dokumenter, frigøres saldoen automatisk, jf. artikel 90.

3. Kommissionen underretter medlemsstaten om sin udtalelse om indholdet af den erklæring om afslutning, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), inden fem måneder fra modtagelsesdatoen. Hvis Kommissionen ikke svarer inden for denne fem-måneders frist, anses erklæringen om afslutning for at være accepteret.

4. Med forbehold af disponible midler betaler Kommissionen saldoen senest 45 dage efter den seneste af følgende datoer:

a) den dato, hvor den accepterer den endelige rapport, jf. artikel 67, stk. 4

b) den dato, hvor den accepterer erklæringen om afslutning, jf. stk. 1, litra a), nr. iii).

5. Restbeløbet af den budgetmæssige forpligtelse frigøres 12 måneder efter betalingen, jf. dog stk. 6.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om datoen for afslutningen af det operationelle program inden en frist på to måneder.

6. Uanset resultaterne af revisioner foretaget af Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret kan den saldo, som Kommissionen har betalt i forbindelse med det operationelle program, ændres senest ni måneder efter datoen for dens betaling, eller, hvis der er tale om en negativ saldo, som skal tilbagebetales af medlemsstaten, inden ni måneder efter datoen for udstedelsen af debetnotaen. En sådan ændring af saldoen ændrer ikke datoen for afslutningen af det operationelle program, der er meddelt i henhold til stk. 5.

Artikel 87

Adgang til bilag

1. Forvaltningsmyndigheden sørger for, at alle udgifts- og revisionsbilag i forbindelse med det pågældende operationelle program opbevares til brug for Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret i:

a) en periode på tre år efter afslutningen af et operationelt program

b) en periode på tre år efter det år, hvor den delvise afslutning fandt sted, for så vidt angår udgifts- og revisionsbilag i forbindelse med aktiviteter som omhandlet i stk. 2.

Disse perioder afbrydes i tilfælde af søgsmål eller på behørigt begrundet anmodning af Kommissionen.

2. Forvaltningsmyndigheden stiller efter anmodning en liste over afsluttede aktiviteter, som er blevet delvis afsluttet i henhold til artikel 85, til rådighed for Kommissionen.

3. Bilagene opbevares enten i de originale udgaver eller i udgaver, der er attesteret som værende i overensstemmelse med de originale udgaver, på almindeligt anerkendte datamedier.

Afdeling 6

Afbrydelse af betalingsfristen og suspension af betalinger

Artikel 88

Afbrydelse af betalingsfristen

1. Betalingsfristen kan afbrydes af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, jf. forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, i en periode på højst seks måneder, hvis

a) der i en rapport fra et nationalt revisionsorgan eller fællesskabsrevisionsorgan er tegn på, at der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne,

eller

b) den anvisningsberettigede skal foretage supplerende kontrol som følge af oplysninger, han modtager, og hvorved han bliver opmærksom på, at der til udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.

2. Medlemsstaten og attesteringsmyndigheden skal straks underrettes om grunden til afbrydelsen. Afbrydelsen bringes til ophør, så snart medlemsstaten har truffet de fornødne foranstaltninger.

Artikel 89

Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger vedrørende de prioriterede akser eller det operationelle program, hvis:

a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for det operationelle program, som påvirker pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og for hvis vedkommende der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger,

eller

b) der til udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, der ikke er korrigeret,

eller

c) en medlemsstat i alvorlig grad har misligholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 70.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden to måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de fornødne foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen. Hvis medlemsstaten ikke træffer de fornødne foranstaltninger, kan Kommissionen beslutte at annullere hele eller en del af EF-tilskuddet til det operationelle program i henhold til artikel 97.

Afdeling 7

Automatisk frigørelse

Artikel 90

Principper

1. Kommissionen frigør automatisk enhver del af en budgetmæssig forpligtelse i forbindelse med et operationelt program, som ikke er blevet anvendt til betaling af forfinansieringen eller de mellemliggende betalinger, eller som den ikke har modtaget nogen betalingsanmodning for, jf. artikel 83, senest den 31. december i det andet år efter året for den budgetmæssige forpligtelse i forbindelse med det operationelle program.

2. Den del af budgetforpligtelsen, som stadig er åben den 31. december 2015, frigøres automatisk, hvis Kommissionen ikke har modtaget en acceptabel betalingsanmodning senest den 31. marts 2017.

3. Hvis denne forordning træder i kraft efter den 1. januar 2007, forlænges fristen for den første automatiske frigørelse, jf. stk. 1, for den første forpligtelses vedkommende med det antal måneder, der ligger mellem den 1. januar 2007 og datoen for indgåelsen af den første budgetmæssige forpligtelse.

Artikel 91

Undtagelser fra frigørelsesfristen

Hvis Kommissionen skal træffe afgørelse efter afgørelsen om godkendelse af det operationelle program for at godkende bistand eller en støtteordning, begynder fristen for automatisk frigørelse fra tidspunktet for den seneste afgørelse. De pågældende beløb fastlægges på grundlag af en tidsplan fra medlemsstaten.

Artikel 92

Afbrydelse af fristen som følge af retsforfølgning og administrativ klage

Det beløb, der kan berøres af automatisk frigørelse, nedsættes med de beløb, som godkendelsesmyndigheden ikke har kunnet anmelde til Kommissionen, fordi aktiviteterne er blevet suspenderet på grund af søgsmål eller en administrativ klage med opsættende virkning, såfremt medlemsstaten senest den 31. december i det andet år efter året for den i artikel 90 omhandlede budgetmæssige forpligtelse sender Kommissionen oplysninger med en begrundelse derfor.

For den del af forpligtelserne, som stadig er åben den 31. december 2015, afbrydes fristen i artikel 90, stk. 2, på de samme betingelser, som gælder for beløbet med tilknytning til de pågældende aktiviteter.

Der kan anmodes om ovennævnte nedsættelse én gang, hvis suspensionen har varet indtil et år eller flere gange for årene mellem den retlige eller administrative beslutning om at suspendere gennemførelsen af aktiviteten og datoen for den endelige retlige eller administrative beslutning.

Artikel 93

Undtagelser fra den automatiske frigørelse

Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

- a) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvilken en betalingsanmodning er indgivet, men hvis refusion er afbrudt eller suspenderet af Kommissionen den 31. december i det andet år efter året for den i artikel 90 omhandlede budgetmæssige forpligtelse og i overensstemmelse med artikel 88 og 89. Når det problem, som førte til afbrydelsen eller suspensionen, er blevet løst, finder reglen om automatisk frigørelse anvendelse på den berørte del af den budgetmæssige forpligtelse
- b) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvilken en betalingsanmodning er indgivet, men hvis refusion er nedsat, navnlig som følge af manglende budgetmidler
- c) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvilken det ikke har været muligt at indgive en acceptabel betalingsanmodning på grund af force majeure, som i alvorlig grad har påvirket gennemførelsen af det operationelle program. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af det operationelle program.

Artikel 94

Procedure

1. Kommissionen underretter medlemsstaten og de berørte myndigheder i god tid, når der er risiko for anvendelse af den automatiske frigørelse i henhold til artikel 90.
2. Kommissionen giver medlemsstaten og de berørte myndigheder meddelelse om størrelsen af den automatiske frigørelse på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af.
3. Medlemsstaten har to måneder fra modtagelsen af de pågældende oplysninger til at godkende beløbet eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter fristen i artikel 90.
4. Tilskud fra EFF til det operationelle program nedsættes for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten fremlægger senest to måneder efter datoen for frigørelsen en revideret finansieringsplan, der afspejler den nedsatte støtte mellem en eller flere af de prioriterede akser i det operationelle program. Sker dette ikke, foretager Kommissionen en forholdsvis nedsættelse af de beløb, der er afsat til hver prioriteret akse.

Afdeling 8

Brug af euro

Artikel 95

Brug af euro

1. Beløbene i medlemsstatens fremlagte operationelle program, godkendte udgiftsoversigter, betalingsanmodninger og udgifter, der er angivet i de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen, udtrykkes i euro.
2. Kommissionens afgørelser om operationelle programmer og Kommissionens forpligtelser og betalinger udtrykkes og gennemføres i euro.
3. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro.

Disse beløb omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabskurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i de regnskaber, som atteringsmyndigheden for det operationelle program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.

4. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i det foregående stykke fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i atteringsmyndighedens regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

KAPITEL II

Finansielle korrektioner

Afdeling 1

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

Artikel 96

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

1. Medlemsstaten har i første instans ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder og reagere på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelse af eller kontrollen med aktiviteterne eller det operationelle program, og foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaten foretager de finansielle korrektioner, der er nødvendige i forbindelse med enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med aktiviteter eller det operationelle program. Medlemsstaternes korrektioner består i hel eller delvis annullering af det offentlige tilskud til det operationelle program. Medlemsstaterne tager hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for EFF.

De EFF-midler, der frigøres på denne måde, kan indtil den 31. december 2015 genanvendes af medlemsstaten til det operationelle program, jf. dog stk. 3.

3. Det tilskud, som er annulleret i henhold til stk. 2, må ikke genanvendes til den eller de aktiviteter, som har været genstand for korrektionen, eller, hvis der foretages en finansiell korrektion for en systemfejl, til eksisterende aktiviteter under hele eller en del af den prioriterede akse, hvor denne systembetingede uregelmæssighed opstod.

4. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle aktiviteter, som kan tænkes at være berørt.

Afdeling 2

Kommissionens finansielle korrektioner

Artikel 97

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af fællesskabstilskuddet til et operationelt program, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

- a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det fællesskabstilskud, der allerede er betalt til programmet, i fare
- b) udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke
- c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 96 før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder under hensyn til, om uregelmæssigheden er systembetinget, når den fastlægger, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens art og betydning og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det operationelle program.

4. Hvis Kommissionen baserer sin holdning på forhold, der er konstateret af andre revisorer end revisorerne i dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner om de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 96, stk. 2, de oplysninger, der er fremlagt i medfør af artikel 70, stk. 1, litra b), og medlemsstatens eventuelle svar.

Artikel 98

Procedure

1. Før Kommissionen træffer afgørelse om en finansiell korrektion, indleder den proceduren ved at meddele medlemsstaten sine foreløbige konklusioner og anmode den om at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

Hvis Kommissionen foreslår en finansiell korrektion på basis af ekstrapolation eller til en fast sats, skal medlemsstaten have mulighed for ved en gennemgang af de pågældende dokumenter at godtgøre, at uregelmæssighedens faktiske omfang var mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering. Efter aftale med Kommissionen kan medlemsstaten begrænse omfanget af gennemgangen til en passende del eller stikprøve af de pågældende dokumenter. Bortset fra i behørigt begrundede tilfælde må den tid, der gives til denne gennemgang, ikke overstige en yderligere periode på to måneder efter den periode på to måneder, der er nævnt i første afsnit.

2. Kommissionen tager hensyn til det bevismateriale, medlemsstaten fremlægger inden for de frister, der er omhandlet i stk. 1.

3. Hvis medlemsstaten ikke accepterer Kommissionens foreløbige konklusioner, indbyder Kommissionen medlemsstaten til at deltage i en høring, hvor begge parter i samarbejde søger at nå til enighed om bemærkningerne og de konklusioner, der skal drages deraf.

4. Hvis der opnås enighed, kan medlemsstaten genanvende de pågældende EFF-midler i overensstemmelse med artikel 96, stk. 2, andet afsnit.

5. Hvis der ikke er opnået enighed, træffer Kommissionen afgørelse om den finansielle korrektion inden seks måneder efter høringsdatoen under hensyn til alle de oplysninger og bemærkninger, der er fremkommet under proceduren. Hvis der ikke finder nogen høring sted, begynder fristen på seks måneder to måneder efter modtagelsen af Kommissionens indbydelse.

Artikel 99

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiell korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at søge inddrivelse i henhold til artikel 96, stk. 2, og inddrive statsstøtte i henhold til artikel 87 i traktaten og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88 ⁽¹⁾.

KAPITEL III

Tilbagebetaling

Artikel 100

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Den Europæiske Unions almindelige budget foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til artikel 72 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.

2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesaften er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1 1/2 procentpoint.

AFSNIT IX

KOMITÉ

Artikel 101

Komité

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Den Europæiske Fiskerifond (i det følgende benævnt »komitéen«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesaften af 2003. Titlen på forordning (EF) nr. 659/1999 er justeret under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler, jf. Amsterdamtraktatens artikel 12. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 93.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 102

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

AFSNIT X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 103

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for videreførelse eller ændring, herunder hel eller delvis ophævelse, af støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽²⁾, (EF) nr. 3699/93 ⁽³⁾, (EF) nr. 2468/98 ⁽⁴⁾ og (EF) nr. 2792/1999 ⁽⁵⁾ eller enhver anden lovgivning, der gælder for denne støtte pr. 31. december 2006, og som derfor finder anvendelse på denne støtte, indtil deres gyldighedsperiode ophører.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 af 18. december 1986 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne (EFT L 376 af 31.12.1986, s. 7). Ophævet ved forordning (EØF) nr. 2080/93 (EUT L 193 af 31.7.1993, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 346 af 31.12.1993, s. 1). Ophævet ved forordning (EF) nr. 2468/98 (EFT L 312 af 20.11.1998, s. 19).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2468/98 af 3. november 1998 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter. Ophævet ved forordning (EF) nr. 2792/1999 (EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeri. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 485/2005 (EUT L 81 af 30.3.2005, s. 1).

2. Som undtagelse fra artikel 31, stk. 2, artikel 32, stk. 4, og artikel 37, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽¹⁾ skal beløb, hvorover der er disponeret med henblik på støtte, som medfinansieres af det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF), oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1263/1999 af 21. juni 1999 om Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet ⁽²⁾ og som er godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2006, og for hvilke den erklæring, der attesterer, at udgifterne faktisk er afholdt, den endelige rapport om gennemførelsen, herunder den situationsrapport, som omhandles i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2001 ⁽³⁾ samt den erklæring, som omhandles i artikel 38, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 1260/1999, ikke er tilsendt Kommissionen senest 15 måneder efter sidste frist for støtteberettigelse, som fastsat i afgørelsen om bidrag fra FIUF, automatisk frigøres af Kommissionen senest seks måneder efter den frist, der giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

3. Hvis det bliver nødvendigt med specifikke foranstaltninger for at lette overgangen fra det gældende system til det system, der indføres ved denne forordning, vedtages de efter proceduren i artikel 101, stk. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 2006.

På Rådets vegne
E. TUOMIOJA
Formand

Sådanne foranstaltninger vedtages navnlig for at integrere eksisterende fællesskabsstøtte, der er godkendt af Kommissionen for perioden 2000-2006, i den EFF-støtte, der er omhandlet i denne forordning.

Artikel 104

Ophævelse af tidligere forordninger

1. Forordning (EF) nr. 1263/1999 og (EF) nr. 2792/1999 ophæves med virkning fra den 1. januar 2007, jf. dog artikel 103, stk. 1.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 105

Revision

Rådet tager denne forordning op til revision senest den 31. december 2013 i overensstemmelse med traktatens artikel 37.

Artikel 106

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 173/2005 (EUT L 29 af 2.2.2005, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2001 af 22. februar 2001 om gennemførelsesbestemmelser til de aktioner, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 (EFT L 55 af 24.2.2001, s. 3).

BILAG I

Forpligtelsesbevillingerne til Den Europæiske Fiskerifond fordeler sig således på årsbasis (2004-priser), som omhandlet i artikel 12:

(i EUR)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
538 501 708	544 387 564	551 260 557	551 264 533	552 866 449	554 350 809	556 368 380

BILAG II

Støtteintensitet

- a) For alle de foranstaltninger, der er nævnt i afsnit IV, viser tabellen nedenfor grænserne for offentlige tilskud til en aktivitet (A) og, hvis det er relevant, fra private modtagere (B) udtrykt i procent af de samlede støtteberettigede udgifter, dvs. summen af (A) + (B).

Tabellen nedenfor angiver fordelingen af aktiviteterne inden for denne kategori:

	Gruppe 1	Gruppe 2	Gruppe 3	Gruppe 4
Regioner, der er omfattet af konvergensmålet, og perifere græske øer	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 60 % B ≥ 40 % (***)
Regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 60 % B ≥ 40 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (***)
Regioner i EU's yderste periferi	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 50 % B ≥ 50 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 75 % B ≥ 25 %

(*) For aktiviteter i henhold til artikel 25, stk. 3, forhøjes B-satserne for gruppe 2 med 20 procentpoint. A-satserne er tilsvarende nedsat.

(**) For aktiviteter i henhold til artikel 26, stk. 2 (investeringer om bord på fiskerfartøjer som omhandlet i artikel 25 i forbindelse med kystfiskeri af mindre omfang) kan B-satserne for gruppe 2 nedsættes med 20 procentpoint. A-satserne er tilsvarende forhøjet.

(***) For aktiviteter i henhold til artikel 29 og 35, som iværksættes af virksomheder med færre end 750 ansatte eller med en omsætning på under 200 mio. EUR, som ikke er omfattet af definitionen i artikel 3, litra f), forhøjes B-satserne i de regioner, der er omfattet af konvergensmålet, bortset fra fjerntliggende græske øer, med 30 procentpoint og i de regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet, med 20 procentpoint. A-satserne er tilsvarende nedsat.

Gruppe 1

Aktiviteter i henhold til artikel 23 (offentlig støtte til endeligt ophør af fiskeri), artikel 24 (offentlig støtte til midlertidigt ophør af fiskeri), artikel 26, stk. 3 (socioøkonomisk kompensation til fiskere, der driver kystfiskeri af mindre omfang), artikel 26, stk. 4 (præmier til fiskere og ejere af fiskerfartøjer, der er beskæftiget med kystfiskeri af mindre omfang), artikel 27 (socioøkonomisk kompensation i forbindelse med Fællesskabets fiskerflådeforvaltning), artikel 30 (akvakulturforanstaltninger), artikel 31 (folkesundhedsforanstaltninger), artikel 32 (dyresundhedsforanstaltninger), artikel 33, stk. 2, første afsnit (investeringer i faciliteter til indlandsfiskeri), artikel 33, stk. 3 (ombygning af fartøjer, der anvendes i indlandsfiskeri) artikel 37 (kollektive aktioner); artikel 38 (foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna og flora), artikel 39 (fiskerihavne, landingssteder og nødhavne), artikel 40 (udvikling af nye markeder og forbrugerkampagner), artikel 41 (pilotprojekter), artikel 42 (ombygning af fiskerfartøjer med henblik på anvendelse til andre formål), artikel 44 (støtteberettigede foranstaltninger til bæredygtig udvikling af fiskeriområder) samt artikel 46 (teknisk bistand).

Gruppe 2

Aktiviteter i henhold til artikel 25, stk. 1, 2, 6, 7 og 8 (investeringer om bord på fiskerfartøjer), artikel 26, stk. 2 (investeringer om bord på fiskerfartøjer som omhandlet i artikel 25 i forbindelse med kystfiskeri af mindre omfang), artikel 33, stk. 2, andet afsnit, (investeringer om bord på fartøjer, der er beskæftiget med indlandsfiskeri) og artikel 44 (støtteberettigede foranstaltninger til bæredygtig udvikling af fiskeriområder).

Som følge af anvendelsen af (*) og (**) er B-satserne for gruppe 2, hvor EFF finansierer aktiviteter omhandlet i artikel 25, stk. 3, til fordel for kystfiskeri af mindre omfang:

- lig med eller højere end 60 procentpoint (B ≥ 60 %) for de regioner, der er omfattet af konvergensmålet, perifere græske øer og de regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet,

og

- lig med eller højere end 50 procentpoint (B ≥ 50 %) for fjernområderne.

Gruppe 3

Aktiviteter i henhold til artikel 37 (kollektive aktioner), artikel 38 (foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna og flora), artikel 39 (fiskerihavne, landingssteder og redskabsskure), artikel 41 (pilotprojekter) og artikel 44 (støtteberettigede foranstaltninger til bæredygtig udvikling af fiskeriområder).

Gruppe 4

Aktiviteter i henhold til artikel 29 (foranstaltninger til produktive investeringer i akvakultur), artikel 33, stk. 2, første afsnit (investeringer i faciliteter til indlandsfiskeri), artikel 35 (støtteberettigede foranstaltninger inden for forarbejdning og afsætning), artikel 40 (fremme og udvikling af nye markeder) og artikel 44 (støtteberettigede foranstaltninger til bæredygtig udvikling af fiskeriområder).

- b) Forvaltningsmyndigheden bestemmer for så vidt angår aktiviteter i henhold til:
- i) artikel 37 (kollektive aktioner), artikel 38 (foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna og flora), artikel 39 (fiskerihavne, landingssteder og nødhavne) og artikel 41 (pilotprojekter), om de falder ind under gruppe 1 eller gruppe 3
 - ii) artikel 40 (udvikling af nye markeder og forbrugerkampagner) og artikel 33, stk. 2, første afsnit (investeringer i faciliteter til indlandsfiskeri), om de falder ind under gruppe 1 eller gruppe 4, og
 - iii) artikel 44 (støtteberettigede foranstaltninger til bæredygtig udvikling af fiskeriområder), om de falder ind under gruppe 1, 2, 3 eller 4.

Forvaltningsmyndigheden bestemmer ovenstående under nr. i), ii) og iii) på grundlag af følgende betragtninger:

- kollektive over for individuelle interesser
 - kollektive over for individuelle modtagere (producentorganisationer, organisationer, der repræsenterer erhvervet)
 - offentlig adgang til resultaterne af aktiviteten over for privat ejerskab og kontrol
 - finansiel deltagelse af kollektive organer og forskningsinstitutter.
-